

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 13 Μαΐου 1930

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 137

ΝΟΜΟΙ

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173
(περὶ Δασικοῦ Κώδικος).

Νόμος 4687

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἁρθρου 5 τοῦ νόμου 4173 περὶ δασικοῦ κώδικος τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

1. Τὸ προσωπικὸν τῶν δασικῶν ἐπιθεωρήσεων ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἐξῆς:

α) Ἐνὸς γραμματέως α' ἢ β' τάξεως ἢ εἰσηγητοῦ ἢ καὶ τμηματάρχου β' ὡς προϊσταμένου τοῦ νομικοῦ τμήματος.

β) Δύο δασονόμων γ' ἢ β' τάξεως ὡς προϊσταμένων τοῦ α' καὶ β' γραφείων τοῦ δασικοῦ τμήματος καὶ

γ) Ἐνὸς κλητῆρος.

Εἰς τὰς μεγαλυτέρας τῶν Ἐπιθεωρήσεων ἐπιτρέπεται ὁ διορισμὸς δαστυλογράφου τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν μὴ ὑπερβάνοντος τὰς πέντε δι' ὅλας τὰς Ἐπιθεωρήσεις.

Ἄρθρον 2.

Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἁρθρου 6 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

1. Ἐκάστου δασαρχείου προΐσταται τακτικὸς δασολόγος δασάρχης ἢ, τοῦτου ἐλλείποντος, δόκιμος δασάρχης.

2. Τὸν δασάρχην ἀπόντα ἢ κωλύμενον ἀναπληροῖ ὁ ἀρχαιότερος τῶν παρὰ τῷ Δασαρχεῖῳ ὑπηρετούντων δασονόμων.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

1. Τὸ προσωπικὸν τῶν Δασαρχείων Α', Β' καὶ Γ' τάξεως ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἐξῆς:

I. Δασαρχεῖα Α' τάξεως.

α) Ἐνὸς δασονόμου, ὡς προϊσταμένου τοῦ Δασικοῦ Γραφείου.

β) Ἐνὸς δασονόμου, ὡς προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Δημοσίου Κατηγόρου.

γ) Δύο δασονόμων ὡς γραφείων.

δ) Ἐκ τοῦ ἀναγκαστικοῦ ἀριθμοῦ δασικῶν ὁργάνων τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας.

II. Δασαρχεῖα Β' τάξεως.

α) Ἐνὸς δασονόμου, ὡς προϊσταμένου τοῦ Δασικοῦ Γραφείου.

β) Ἐνὸς δασονόμου, ὡς προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Δημοσίου Κατηγόρου.

γ) Ἐνὸς δασονόμου ὡς γραφείου.

δ) Ἐκ τοῦ ἀναγκαστικοῦ ἀριθμοῦ δασικῶν ὁργάνων τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας.

—III. Δασαρχεῖα Γ' τάξεως.

α) Ἐνὸς δασονόμου, προϊσταμένου τῶν γραφείων Δασικοῦ καὶ Δημοσίου Κατηγόρου.

β) Ἐνὸς δασονόμου, ὡς γραφείου.

γ) Ἐκ τοῦ ἀναγκαστικοῦ ἀριθμοῦ δασικῶν ὁργάνων.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 13 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθεται παράγραφος 4 ἔχουσα οὕτω:

4. Ἐλλείψει Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν Δασῶν δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ν' ἀναθέσῃ εἰς Ἐπιθεωρητὰς Δασῶν ἔχοντας συμπληρώσει πενταετίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον κατήκοντα Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

Τοῦ μέσου δασικοῦ προσωπικοῦ ὁρίζονται δύο κατηγορίαι καὶ πέντε βαθμοὶ κατὰ σειρὰν ἱεραρχίας:

1) Δασονόμοι β' τάξεως, οἱ δι' ὁρίζονται: οἱ πτυχιούχοι θεωρητικῆς ἢ μέσης δασοκομικῆς Σχολῆς καὶ δασονόμοι α' τάξεως καὶ 2) δασονόμοι γ', β' καὶ α' τάξεως.

Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 11 Μαΐου 1929 (περὶ Δασικοῦ Κώδικος) ὑπηρετούντες δασοφύλακες β' καὶ α' τάξεως, ὡς καὶ ἀρχιφύλακες β' καὶ α' τάξεως, θεωροῦνται νομίμως κατεχόμενοι ἀπὸ τῆς ἐσχόρας τοῦ νομοθετικοῦ τούτου Διατάγματος τὰς διὰ τοῦ τροποποιουμένου ἁρθρου δημιουργηθείσας θέσεις, ἤτοι: οἱ δασοφύλακες β' τάξεως τὰς θέσεις δασονόμων β' τάξεως, οἱ δασοφύλακες α' τάξεως τὰς θέσεις τῶν δασονόμων α' τάξεως καὶ οἱ ἀρχιφύλακες β' καὶ α' τάξεως τὰς θέσεις δασονόμων γ' τάξεως. Ομοίως θεωρεῖται νομίμως γενόμενος ὁ ἐπαναδιορισμὸς τῶν δασοφύλακων καὶ ἀρχιφύλακων εἰς τὰς ἀντιστοίχους ὡς ἂν θέσεις.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 18 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

1. Οἱ δασικὲς ὑπάλληλοι δὲν δύναται νὰ προαχθῶσι πρὸ τῆς συμπληρώσεως τριετοῦς εὐδοκίμου ὑπηρεσίας κρινομένης παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Προκειμένου περὶ προαγωγῆς εἰς βαθμὸν ἐτέρας κατηγορίας ἀπαιτεῖται τετραετής εὐδοκίμος ὑπηρεσία καὶ ἐπιτυχία ἐν διαγωνισμῷ. Ομοίως διαγωνισμὸς ἀπαιτεῖται διὰ τὴν προαγωγὴν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ δασονόμου β' τάξεως. Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ διαγωνισμοῦ κρινοῦσθαι διὰ τὸ Διάταγμα.

2. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ ὑποχρεώσῃ τὸ μέσον δασικὸν προσωπικὸν εἰς μετεκπαιδεύσιν ἐφ' ἅπασι τὰς περιόδους, κατ' ἣν οἱ ἐκπαιδευόμενοι λαμβάνουν πάλαι τὰς ἀποδοχὰς των, τὰ πάλαι χρηγόμενα αὐτοῖς ὁδοιπορικὰ ἐξόδα, ὡς καὶ τὰ τοιαῦτα μεταβάλλει εἰς τὴν ἑδρὰν τῆς σχολῆς μετεκπαιδεύσεως καὶ ἐπανέρει εἰς τὴν θέσιν των, ἢ δοκιμασίαν δὲ ἐπὶ τῆς μετεκπαιδεύσεως λαμβάνεται ὑπ' ὄψει κατὰ τὰς προαγωγὰς ἢ αὐταὶ γίνονται συνέπειαι τῆς μετεκπαιδεύσεως. Διάταγμα καθορίζει τὰς λεπτομερείας.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 20 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

1. Οἱ ἰδιωκτῆται ἢ διακτάτοιοι δασῶν ἐκτάσεως μείζονος τῶν 1000 στρεμμάτων, ὡς καὶ οἱ ἰδιωκτῆται ἢ διακτάτοιοι δασῶν ἐκτάσεως μικροτέρας τῶν 1000 στρεμμάτων, ἀλλ' ἀπο-

τελούντων τμήμα δόσους εκτάσεως μεγαλύτερας των 1000 στρεμμάτων υποχρεούνται να προσλάβουν δασοφύλακας διὰ τὰ εἰς τὴν κυρίστην ἢ διακτοχὴν αὐτῶν διατελούσας δάση, ἀναλόγως τῶν ἀπὸ τῶν δασῶν τούτων προσόδων τῶν.

Ἐπὶ πλειόνων συνιδιοκτητῶν ἢ συνδιακτοχῶν δασῶν οἱ ιδιωτικῶν δασοφύλακες προτείνονται ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας τούτων, ἐκάστου ἔχοντος τόσας ψήφους ὅσα τὰ ἐπὶ τοῦ ἐπικοίνου δάσους ιδανικὰ αὐτοῦ μερίδια. Τὴν αὐτὴν υποχρέωσιν ὑπέχουν καὶ οἱ ἐνμεταλλευόμενοι δάσην εκτάσεως ὡς ἀνωτέρω βάζει τοῦ ἄρθρου 108 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος. Οἱ δασοφύλακες οὗτοι διορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ καὶ κατόπιν ἀδείας τοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ἐπιθεωρητοῦ τῇ προτάσει τῶν ιδιοκτητῶν, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, ἀμελούντων τούτων. μετὰ προηγουμένην ἀνακοίνωσιν πρὸς τοὺς ἀμελούντας δασοκτήμονας. οἵτινες καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐπιβαρύνονται διὰ τῆς μισθοδοσίας τῶν διορισθέντων εἰσπραττομένων κατὰ τοὺς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμους.

2. Διὰ τὰς ἐκτελέσεις τῆς λεπτομερείας τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 1, τὸν τρόπον τοῦ διορισμοῦ καὶ παύσεως καὶ τὰ προσόντα, τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν πρὸς φρούρησιν καὶ διαχείρισιν τῶν ιδιοκτητῶν δασῶν προσλαμβανόμενων ιδιωτικῶν δασοφύλακων ἢ δασικῶν ὑπαλλήλων καθόλου, οἵτινες ἅπαντες δὲν ὑπάρχοντες εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΦΜ' περὶ ἐ. τοπίων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 21 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δασικῶν ὀργάνων τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν Ἐπιθεωρήσεων, Δασαρχείων καὶ Δασονομείων, ἤτοι τῶν δασονόμων, δασοκόμων, δασοφύλακων ἐκάστης τάξεως, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμενον τοιοῦτον.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν Δασῶν ὀρίζεται εἰς 4, τῶν δὲ Ἐπιθεωρητῶν Δασῶν εἰς 20.

3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν τακτικῶν καὶ δοκίμων δασαρχῶν ὀρίζεται εἰς 91, ἐξ ὧν 19 δασάρχαι α' τάξεως, 30 β' τάξεως καὶ οἱ λοιποὶ γ' τάξεως καὶ δοκίμοι δασάρχαι.

4. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δασονόμων α' καὶ β' τάξεως ὀρίζεται εἰς 80, ἐξ ὧν 40 α' τάξεως, τῶν δασονόμων γ' τάξεως εἰς 190, τῶν δασοκόμων εἰς 200, τῶν δασοφύλακων εἰς 600.

4. Ἐπιτρέπεται ὁ διορισμὸς καὶ ὑπέρβασις τῶν ὀργανικῶν θέσεων δασοκόμων τῶν ἀποφειτῶντων καὶ μελλόντων ν' ἀποφειτῶσι κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐκ τῆς Δασοκομικῆς Σχολῆς.

Ὁμοίως διατηροῦνται οἱ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ὀργανικοῦ ἀριθμοῦ θέσεων δασοκόμων ὑπηρετούντες τοιοῦτοι. Μέχρις οὗ δὲ περιορισθῇ ὡς ἀνωτέρω ὁ ἀριθμὸς τῶν δασοκόμων εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν 200 ἀφίστανται κενὰ ἀντιστοίχως ἰσάριθμοι θέσεις δασοφύλακων.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὸ ἄρθρον 22 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθεται καὶ ὅτι παρὰ τὸν ἀρχάγγελον ἔχουσιν αὐτῶν:

6. Εἰς τοὺς κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις μὴ δυνάμενους νὰ προαχθῶσι δασικοὺς ὑπαλλήλους δύναται νὰ ἀπονεμηθῇ μετὰ συμπλήρωσιν δεκαετοῦς ὑπηρεσίας ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὁ ἀμέσως ἀνώτερος βαθμὸς καὶ μισθὸς ἐκείνου ἐν κατέχον ἐν τῇ δασικῇ ἱεραρχίᾳ. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς μὴ προαχόμενους λόγῳ ἐλλείψεως κενῆς θέσεως. Διὰ τοὺς μετενομασθέντας διὰ τοῦ νόμου 1173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» εἰς δασοκόμους γ' τῆς ἀρχιφύλακας δασῶν ὑπολογίζεται καὶ ὁ διανοθεὶς χρόνος ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ ἀρχιφύλακας δασῶν α' τάξεως.

Ἄρθρον 10.

Δασικὰ κτίρια.

Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

1. Τὸ Δημόσιον δύναται ν' ἀποκτᾷ δι' ἀγορᾶς, ἀνεγείρῃ ἢ μισθώῃ καὶ ἐπισκευάξῃ κτίρια πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν τοπικῶν ἀρχῶν καὶ ὀργάνων τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ἀναγραφομένης τῆς σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Κράτους εἴτε καταβαλλομένης τῆς τοιαύτης δαπάνης ἐκ τοῦ Ταμείου Δασῶν. Ὁμοίως τὸ Δημόσιον δύναται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ν' ἀποκτᾷ δι' ἀγορᾶς οἰκόμενα πρὸς ἀνέγερσιν δασικῶν κτιρίων ἢ γῆπεδα πρὸς ἐγκατάστασιν δασικῶν φυτωρίων, σταθμῶν δασικῶν ἐρευνῶν κλπ. ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν κατάλληλα τοιαῦτα ἀνήκοντα τῷ Δημοσίῳ ἢ κοινοτικά καὶ δημοτικά τοιαῦτα παραχωρούμενα δωρεὰν πρὸς τοιοῦτον σκοπόν.

2. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαιτουμένων ἔργων διὰ τὰς ὡς ἂν περιπτώσεις ἰσχύουσιν αἱ περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων διατάξεις. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὅμως ἐπισκευῶν ὑπαρχόντων δασικῶν κτιρίων, ὧν ἡ δαπάνη δὲν ὑπερβαίνει τὰς 5000 δραχμῶν, δύναται αὕτη νὰ γίνεταί δι' αὐτεπιστάσεως, ἐκδιδομένου ἐντάλλματος ἐπὶ ἀποδόσε: λογαριασμοῦ ἐπ' ὀνόματι τοῦ οἰκείου δασάρχου.

Ἄρθρον 11.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου 4173 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

3. Ἐπὶ τῶν Κρατικῶν Σιδηροδρόμων παρέχονται διαρκῆ εἰσιτήρια ἐλευθέρας κυκλοφορίας εἰς τὸ ἀνώτατον καὶ ἀνώτερον δασικὸν προσωπικόν, καθὼς καὶ τοὺς δασονόμους τοὺς προϊσταμένους δασονομείων, ἀλλὰ μόνον διὰ τὰς γραμμὰς τῆς περιφέρειας τῶν.

Εἰς τὸ δασικὸν προσωπικὸν συμπεριλαμβάνονται οἱ ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου α' καὶ ἄνω ὑπάλληλοι τῆς Διευθύνσεως Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ὡς καὶ ὁ τμηματάρχης Πρωτοδικικοῦ.

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 27 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

Οἱ αἰτούμενοι τὴν ἀποστολὴν δασικῶν ὑπαλλήλων πρὸς ἐπιθεωρήσιν, αὐτοψίαν ἢ ἐξέτασιν δασικῆς ὑποθέσεως, δι' ἣν ὑπάρχει σχετικὴ ἔκθεσις καὶ ἀναφορά ἐτέρου δασικοῦ ὑπαλλήλου, προκαταβάλλουσιν ἐπὶ παρακαταθήκῃ εἰς δημόσιον ταμεῖον χρηματικὸν ποσὸν ἀρκούν νὰ καλύψῃ τὰς δαπάνας δι' ὁδοπορικὰ ἐξόδα καὶ ἀποζημιώσεις τοῦ ὑπαλλήλου. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐπιστρέφεται εἰς τὸν αἰτούντα ἐφόσον ἡ νέα ἔκθεσις ἢ ἀναφορά συμφωνεῖ με τοὺς ἰσχυρισμούς του, ἄλλως καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ποσὸν ἴσον πρὸς τὰ ὁδοπορικὰ ἐξόδα καὶ τὰς ἀποζημιώσεις εἰς ὧς δικαιούται ὁ ἀποσταλὴς δασικὸς ὑπάλληλος, τὸ δὲ τυχόν ὑπόλοιπον ἐπιστρέφεται τῷ δικαιούχῳ, μὴ δικαιουμένῳ πλέον νὰ αἰτησῇται τὴν ἀποστολὴν ἐτέρου ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 13.

Τὸ ἄρθρον 30 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

1. Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι δὲν δύναται πρὸ τῆς παρελεύσεως τριετίας νὰ μετατεθοῦν εἰς τὴν περιφέρειαν ἄλλης Ἐπιθεωρήσεως, Δασαρχείου ἢ Δασονομείου, εἰμὴ δι' ὑπηρεσιακὰς ἀνάγκας, μετὰ γνώμην τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν ἢ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν καὶ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, πρὸς δὲ καὶ ἂν πρόκειται περὶ συμπληρώσεως κενῆς θέσεως, ὅποτε ἀπαιτεῖται μόνον σύμφωνος γνώμης τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

2. Οἱ δασοφύλακες, δασοκόμοι, δασονόμοι καὶ δασάρχαι δὲν δύναται νὰ ὑπηρετῶσιν εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐξ ἧς κατάγονται

ούτοι, ή αί σύζυγοι αὐτῶν, ή εἰς αὐτοὺς ἐξασκοῦν ή ἐξήσκησαν κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν τὰ πολιτικά αὐτῶν δικαιώματα.

3. Δασικοὶ ὑπάλληλοι παραιτηθέντες ή ἀπολυθέντες τῆς ὑπηρεσίας δὲν δύνανται ν' ἀναλάβωσιν ἐκμεταλλεύσεις δασῶν εἰς τὴν περιφέρειαν διετέλεσαν δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἐφ' ὅσον δὲν παρήλθε διετία τοῦλάχιστον ἀπὸ τῆς παραίτησεως ή ἀπολύσεώς των.

4. Δασικὸς ὑπάλληλος ἐπανελθὼν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας προδιδάσκεται ἀναδρομικῶς ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ή θὰ ὑπάρξῃ κενή θέσις, τῆς προαγωγῆς του λογιζομένης ἀφ' ἧς προήχθησαν καὶ οἱ λοιποὶ σύγχρονοι καὶ συμμαθηταὶ του.

5. Τὸ παρὰ τῇ Κεντρικῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν Δασῶν λογιστικὸν γραφεῖον, καθιστώμενον ἀνεξάρτητον, ὑπάγεται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δασῶν, προϊστάμενος δὲ τούτου διορίζεται ὁ παρὰ τῇ αὐτῇ ὑπηρεσίᾳ λογιστὴς ἐφ' ὅσον βᾶσει τῶν καμμένων διατάξεων ἤθελε κατέχει τὸν βαθμὸν τμηματάρχου.

Ἄρθρον 14.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

1. Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας παντὸς βαθμοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουσιν ὑπηρετήσει εἰς τὰ νέα μέρη, ὑφείλουσι νὰ ὑπηρετήσωσιν εἰς ταῦτα ὑποχρεωτικῶς καὶ ἐπὶ χρονικὸν διάστημα οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν τριῶν ἐτῶν.

2. Δασάρχαι γ' τάξεως ἀποκτήσαντες τὰ πρὸς προαγωγὴν προσόντα διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Δασάρχου β' τάξεως κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 60 παρ. 1 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 14 Ἰουλίου 1927 περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ., προαχθέντες ὅμως κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 14 παρ. 4 τοῦ μεταγενεστέρου νόμου 4173, θεωροῦνται νομίμως προαχθέντες.

Ἄρθρον 15.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

1. Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι τιμωρηθέντες πεθορικῶς διὰ ἐντὸς τοῦ ἔτους διὰ τῆς ποινῆς προστίμου μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦ μηνιαίου μισθοῦ των δὲν δύνανται νὰ προαχθῶσιν ἐντὸς τοῦ ἔτους τούτου μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 16.

Τὸ ἄρθρον 35 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

1. Εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Δ)σεως Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας τοποθετοῦνται 5 δασολόγοι, ἐξ ὧν ὁ εἰς κατέχει τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν, χωρὶς νὰ διευθύνῃ Δασικὴν Ἐπιθεώρησιν, λαμβανόμενοι ἐκ τοῦ κλάδου, εἰς ὃν δύνανται νὰ ἐπανεέλθωσιν, ἀντικαθιστάμενοι δι' ἄλλων κατὰ τὰς περὶ μεταθέσεως τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις.

Εἰς ἐκ τούτων τοποθετεῖται ὡς εἰρηγητὴς παρὰ τῷ ἀνεξαρτήτῳ Γραφεῖῳ Ἀναδασώσεων, ἀνὰ εἰς ὡς εἰρηγητῆς παρὰ τῷ Α' καὶ Β' Τμήματι καὶ δύο εἰς τὸ ἀνεξάρτητον Γραφεῖον δασικῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν.

Τοῦ Γραφείου τούτου προϊστάται ὁ Ἐπιθεωρητὴς Δασῶν, φέρων τὸν τίτλον προϊστάμενος Γραφείου δασικῶν ἐρευνῶν, ἅπαντες δέ, μὴδὲ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἐξαιρουμένου, θεωροῦνται

ὡς κεντρικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Ὁ παρὰ τῷ Α' Τμήματι εἰρηγητῆς δύναται νὰ ἔχῃ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν.

2. Διάταγμα ἐκδιδόμενον προτάται τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας θέλει καθορίσει τὸν τρόπον τῆς λειτουργίας τοῦ Γραφείου τῶν δασικῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν.

Ἄρθρον 17.

Τὸ ἄρθρον 18 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

Δὲν ὑπόκειται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

1. Τὰ μεμονωμένως καὶ ἀραιῶς φυόμενα δασικὰ δένδρα ἐντὸς γεωργικῶς καλλιεργουμένων ιδιωτικῶν ἐκτάσεων ἢ ἀγροτικῶν κτημάτων, τῶν ὁποίων ἡ ἔκτασις δὲν ὑπερβαίνει τὰ πενήκοντα στρέμματα, ἐξαιρουμένων τῶν μεμονωμένων καὶ ἀραιῶς φυόμενων δένδρων ἐντὸς ὁμοίων ἐκτάσεων καὶ κτημάτων, αἵτινες εὐρίσκονται ἐντὸς ἢ εἰς τὴν παρυφάνειαν δασῶν, διὰ τὴν ὕλησιάν των ὁποίων δένδρων ἔχει ἐφαρμογὴν τὸ ἄρθρον 124 τοῦ δασικοῦ κώδικος ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

2) Τὰ ἐντὸς κύλων, κήπων, ἐλαιώνων καὶ ἀμπελῶν φυόμενα δασικὰ δένδρα.

3) Τὰ ἐλαϊόδενδρα, τὰ ὀπωροφόρα καὶ καρποφόρα δένδρα ὡς καὶ αἱ ἀμπελοι.

4) Οἱ παλιούροι καὶ

5) Οἱ θάμνοι τῶν βοτανόπων, ὡς καὶ ἡ περιουσία αὐτῶν, ἐκρίνωσις καὶ ἐκφλοίσκος τούτων.

Ἄρθρον 18.

Τὸ ἄρθρον 50 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς κατωθί:

Τὸ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 196 τοῦ ἀπὸ 3 Ὀκτωβρίου 1924 Διατάγματος περὶ κωδικοποιήσεως τῶν ἀγροτικῶν νόμων» περιελθὼν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου ἐν πέμπτῳ ἐξ ἀδικοῦ τῶν δασῶν τῶν ἀποτελούντων τέως τὴν κατηγερίαν τῶν δημοσίων γαιῶν, κατὰ τὸν νόμον τῆς 7 Φεβρουαρίου 1272 (1836) καὶ τοὺς μεταγενεστέρους σχετικοὺς νόμους, παραχωρεῖται εἰς τοὺς κυρίους τῶν ὑπολοίπων τεσσάρων πέμπτων, ἐφ' ὅσον τὰ δάση ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς κοινότητα ή δήμους ἐπὶ τῇ καταβολῇ των 3)20 τῆς ἀξίας τοῦ ὅλου δάτους, ἐξαιρουμένης ὡς κατωτέρω.

Ἄρθρον 19.

Τὸ ἄρθρον 57 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

«Ἀποτερματισμός, ὁρθέτης, τοπογράφου καὶ συντάξεως μονίμων διαχειριστικῶν σχεδίων τῶν Δημοσίων δασῶν».

«Συνιστάται παρὰ τῷ τεχνικῷ τμήματι τῆς Διευθύνσεως Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας Γραφεῖον ἀποτερματισμοῦ, ὁρθέτης, τοπογραφικῆς καὶ συντάξεως μονίμων διαχειριστικῶν σχεδίων τῶν Δημοσίων δασῶν, σκοπὸς τοῦ ὁποίου ἔσται ἡ ὁρθέτης καὶ ἀποτερματισμός των Δημοσίων δασῶν, ἡ τοπογράφου τούτων ὡς καὶ ἡ συντάξις μονίμων διαχειριστικῶν σχεδίων».

Ἄρθρον 20.

Τὸ ἄρθρον 58 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

1. Πάντα τὰ Δημοτικά δάση ἢ τὰ ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου, καθὼς καὶ τὰ δασικὰ ἢ μὴ ἐδάφη τὰ προοριζόμενα πρὸς

ἀνάπτυξιν δάσους, ἀποτερματισθήσονται ὁροθετηθήσονται καὶ καταμετρηθήσονται ὁριστικῶς, συντασσόμενου χάρτου ὁροθετήσεως, περιλαμβανόντος καὶ κτηματολόγιον τῶν ἐντὸς τῶν τοιούτων δασῶν καὶ δασικῶν ἐδαφῶν περικλειομένων ιδιωτικῶν κτήσεων παρ' ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ προϊσταμένου τῆς ομάδος συναργείων Ἐπιθεωρητοῦ, τοῦ Δασάρχου τοῦ προϊσταμένου τοῦ συναργείου, τοῦ Δασάρχου τῆς περιφέρειας, τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος, εἰς ἣν ὑπάγεται· τὸ ὁροθετηθὲν δάσος καὶ ἐκ τῶν μηχανικῶν ἢ τοπογράφων τοῦ γραφείου ὁροθετήσεως, ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῶν συνιδιοκτητῶν ἢ τῶν ιδιοκτητῶν ὁμῶν δασῶν ἢ ἄλλων ἐδαφῶν καὶ παντὸς ἄλλου ἐνδιαφερομένου, συντασσόμενου περὶ ταύτης πρωτοκόλλου.

2. Τὸ πρωτόκολλον κοινοποιεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν, προϊσταμένου τῆς ομάδος συναργείων, εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐπὶ ἀποδείξει, οἵτινες δικαιούνται ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως νὰ υποβάλουν ἐνστάσεις κατὰ τοῦ γενομένου ἀποτερματισμοῦ ὁροθεσίας. Αἱ ἐνστάσεις αὗται ἐκδικάζονται παρ' ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης 1) ἐκ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν τῆς περιφέρειας ἢ τοῦ Δασάρχου, 2) τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ 3) ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ὀριζόμενου ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

3. Πᾶσα χαρτογράφησις δάσους ἐνεργομένη κατὰ τὸν ὁριστικὸν ἀποτερματισμὸν δάσους, εἴτε ἔτι καὶ τὸ αὐτὸ ὑπὸ τεκνικῆν διαχείρισιν, καθὼς καὶ ἐπὶ σκοπῷ καταρτισμοῦ μελετῶν δεισιθέσεως χειμάρρων, δύναται νὰ ἐκτελῇται καὶ δι' ἐργολαβίας, τῆς σχετικῆς δαπάνης καταβαλλομένης ἐκ τοῦ Ταμείου Δασῶν. Διὰ Διαταγμάτων κανονισθῇσονται ὁ τρόπος τῆς διεξαγωγῆς τῶν σχετικῶν δημοπρασιῶν, οἱ ὅροι ὑποχρεώσεων, τὰ προσόντα καὶ αἱ καταβαλλόμεναι ἐγγυήσεις ὑπὸ τῶν ἐργολαβῶν, αἱ ἐφαρμοστέαι διὰ τὴν τριγωνισμόν καὶ τὴν τοπογραφίαν μέθοδοι, τὰ ἀνεκτὰ ὅρια ἀκριβείας τοῦ τριγωνισμού καὶ τῆς τοπογραφίσεως, ὁ ἀσκούμενος ὑπὸ τῶν ὁργάνων τῆς ὑπηρεσίας ἐλέγχος τῆς ἐργασίας, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης διατάξεως. Εἰς τοὺς συμπράττοντας εἰς τοιαύτην χαρτογράφησιν ἢ ἐλέγχοντας αὐτὴν δασικοὺς ὑπαλλήλους ἢ μηχανικοὺς χορηγεῖται στρεμματικὴ ἀποζημίωσις καθορισθησόμενη διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

4. Μετὰ τὸν ὁριστικὸν ἀποτερματισμὸν τῶν Δημοσίων δασῶν, ὅταν δύναται ν' ἀποκτηθῇ διακτοχὴ Δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων περιλαμβανόμενων ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἀποτερματισθέντος δάσους εἴτε δι' ἐπεκτάσεως τῶν ὁρίων τῶν ἐντὸς τοῦ δάσους ιδιοκτησιῶν ἢ τῶν συνορευουσῶν πρὸς τοῦτο, εἴτε δι' ἐκχερσώσεως, οἱ δὲ προδάνται εἰς τοιαύτην ἐπέκτασιν ἢ ἐκχερσῶσιν ἀποβάλλονται διοικητικῶς, τῆς ἀπλῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συνταχθέντος διαγράμματος ἀποτερματισμοῦ, ἀποτελοῦσας ἀμάχητον τεκμήριον περὶ τῆς γενομένης αὐθαριέτου καταλήψεως.

Ἄρθρον 21.

Τὸ ἄρθρον 59 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

1. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ἀποτερματισμοῦ, ὁροθετήσεως, τοπογραφίσεως καὶ συντάξεως μονίμων διαχειριστικῶν σχεδίων τῶν Δημοσίων δασῶν διατίθεται εἰς κὸν προσωπικὸν ἐκ τῶν πολιτικῶν μηχανικῶν ἢ τοπογράφων καὶ δύο σχεδιαστῶν, 3ῃ δασολόγων, δύο δασονόμων, 1 γραφεὺς καὶ μίας δακτυλογράφου, ὧν αἱ θέσεις προστίθενται εἰς τὰς ὁργανικὰς θέσεις τῆς Δεισιθέσεως Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

2. Πᾶς τούτων οἱ μὲν μηχανικοὶ ἢ τοπογράφοι, οἱ σχεδιασταὶ διορίζονται καὶ προάγονται κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις περὶ διορισμοῦ καὶ προαγωγῆς τῶν ὑπαλλήλων τῶν Δημοσίων Ἐργῶν, ὁ γραφεὺς καὶ ἡ δακτυλογράφος κατὰ τὰς

καίμενας διατάξεις περὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, εἰς τὰς σχετικὰς ἐπιτροπὰς δὲ τὴν σχετικὴν γνωμοδότησιν περὶ τοῦ διορισμοῦ ἢ προαγωγῆς τῶν μετέχοντος καὶ τοῦ Δεισιθέτου Δασῶν.

3. Οἱ δασονόμοι καὶ οἱ δασολόγοι, ἐξ ὧν τέσσαρες ἐπιθεωρεῖται δασῶν, λαμβάνονται ἐκ τοῦ σώματος τῶν τεχνικῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας, ἧς αἱ θέσεις μειοῦνται ἀναλόγως καὶ εἰς ἣν δύναται νὰ ἐπανεέλθωσι, κατὰ τὰς διατάξεις περὶ μεταθέσεως τοῦ δασικοῦ προσωπικοῦ.

Ἀπαντες θεωροῦνται κεντρικοὶ ὑπαλλήλοι τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἐκ τῶν ἄνω ὑπαλλήλων τοποθετοῦνται εἰς Ἐπιθεωρητῆς ὡς προϊστάμενος τοῦ Γραφείου ἀποτερματισμοῦ, ὁροθετήσεως, τοπογραφίσεως καὶ συντάξεως μονίμων διαχειριστικῶν σχεδίων τῶν Δημοσίων δασῶν, εἰς Δασάρχης ὡς εἰσηγητῆς καὶ δύο δασονόμοι, ὁ γραφεὺς καὶ ἡ δακτυλογράφος.

Οἱ λοιποὶ δασικοὶ ὑπαλλήλοι τοποθετοῦνται εἰς τὸ ἴδιον γραφεῖον, συγκροτοῦν ἀνὰ τρεῖς Δασάρχαι ἐν δασικῶν συναργείων, πρὶν δὲ δασικὰ συναργεία ὁμάδα ὑπὸ ἑνα Ἐπιθεωρητῆ δασῶν.

4. Ἀποφασισθεῖσης τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ὁριστικοῦ ἀποτερματισμοῦ τῶν Δημοσίων δασῶν ἐκτεταμένης τινὸς περιοχῆς, ἐπιτρέπεται μετακίνησις πλεοναζόντων ἐκ τῆς δυνάμεως τῶν Δασαρχείων δασολόγων δασαρχῶν καὶ ἀπασχόλησις αὐτῶν δὲ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀποτερματισμοῦ. Διὰ τοῦς Δασάρχας τοῦτους ὀρίζονται ὁριζόμενοι πόθοι ὡς ἔδραι κατὰ τὴν προσωρινὴν ταύτην ἀπομάκρυνσιν τῶν ἐκ τῆς κυρίας αὐτῶν θέσεως.

Τὰ αὐτὰ ισχύουσι καὶ προκειμένου περὶ συντάξεως μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων Δημοσίων δασῶν.

Ὁμοίως δύναται νὰ ἀποσπῶνται διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν συναργείων ἀνὰ εἰς δασονόμους γ' ἢ δασοκόμους εἰς ἕκαστον συναργεῖον διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν ἐν ὑπαίθρῳ ἐργασιῶν.

Ἄρθρον 22.

Τὸ ἄρθρον 60 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐργασίας καὶ συγκροτήσεως τῶν δασικῶν συναργείων, ἀποζημιώσεως αὐτῶν, ὁριστικῆς ὁροθετήσεως τῶν δασῶν, τὰ τῆς συντάξεως πρωτοκόλλων ὁροθετήσεως καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀπαιτούμενη διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω περὶ ὁροθετήσεως διατάξεων κανονισθῇσονται διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 23.

Τὸ ἄρθρον 61 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

1. Ἡ δαπάνη τῆς ὁροθετήσεως βαρύνει κατὰ τὸ ἥμισυ ὁμῶς ἰδιοκτητῆς, ἀναλόγως τῆς ἀναπτύξεως τῶν ὁρίων.

Περὶ τῆς ἀναλογιστικῆς εἰς ἕκαστον δαπάνης συντάσσεται εἰδικὴ πράξις τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ὁροθετήσεως.

Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ὁμῶς ἰδιοκτητῆς νὰ καταβάλῃ τὴν βαρύνουσαν αὐτὸν δαπάνην, βεβαιεῖται αὕτη καὶ εἰσπράττεται διοικητικῶς κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

2. Ἰδιοκτητῆς δασῶν συντάσσοντες ἰδίᾳ αὐτῶν δαπάνη καὶ μερίμνη ἐντὸς ἑπταετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου μόνιμα διαχειριστικὰ σχέδια, καταβάλλουν διὰ μίαν δεκαετίαν 2 ο) ἐπὶ ἕκαστον τοῦ ὑπὸ τῶν καίμενων διατάξεων ὀριζόμενου δικαίωματος ἐπὶ τῆς ἀκαθορίστου προσόδου.

3. Ἡ ὁροθέτησις καὶ πᾶσα περὶ ὁρίων ἀμφισβήτησις τῶν κατὰ τὰ ἄνω ἄρθρα 62—65 ἀναγνωριζομένων ὡς ἀνηκόντων εἰς Κοινότητα, χωρίαν, ἢ συναικισμοὺς δασῶν πρὸς ἕτερα δάση ἀνήκοντα εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, οὐχὶ ὅμως καὶ εἰς τὸ Δημόσιον, ὡς καὶ ἡ διανομὴ μεταξὺ πλειόνων τοιούτων ἀνα-

γνωριζομένων ως συνιδιοκτητών, γιγνομένη ἀναλόγως τοῦ ἀρμοδίου τῶν κατοίκων, ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικείου, ἀποφαινομένου ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ τινὸς τῶν ἐνδιαφερομένων ὠρισμένως καὶ ἀμετακλήτως καὶ δικάζοντος ἐκ τῶν ἐνόντων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει παντὸς ἀποδεικτικοῦ στοιχείου.

Ἄρθρον 24.

Εἰς τὸ ἄρθρον 73 τοῦ νόμου 4173 προστίθενται εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 2 καὶ τὰ ἑξῆς:

Ἐξαίρεσις ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀεφόρου ἐκμεταλλεύσεως δύναται ἐπίσης νὰ γίνηται εἰς ἰδιωτικὰ δάση κατόπιν προτάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν, ἐφ' ὅσον τὸ δάσος εἶναι ὠρμον πρὸς ὑλοτομίαν καὶ ἡ παραμονὴ αὐτοῦ ὡς ἀνυλοτομήτου ἐπὶ μακρὸν ἐπιφέρει βλάβην εἰς τὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα τοῦ ἰδιοκτήτου. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δύναται νὰ ἐπιτραπῇ καὶ ἡ ἐφ' ἀπαξ κάρπωσις.

Ἄρθρον 25.

Τὸ ἄρθρον 74 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Τὰ μόνιμα διαχειριστικὰ σχέδια ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ ἰσχύουν διὰ μίαν δεκαετίαν. Ἀναθεώρησις αὐτῶν δύναται νὰ λάβῃ χώραν ἐντὸς τῆς δεκαετίας, μόνον ἐὰν ἔλαβον χώραν ἐξαίρετικά καὶ ἀπρόβλεπτα γεγονότα (θεομηνία, πυρκαϊὰ καὶ ἀποξήρανσις μερικὴ ἢ συνολικὴ) ἐπιβεβαιούμενα δι' ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν.

2. Τὰ προσωρινὰ διαχειριστικὰ σχέδια καὶ αἱ προσωριναὶ ἐκθέσεις διαχειρίσεως κρίνονται ὑπὸ τοῦ Δασικοῦ Συμβουλίου, κατόπιν ἐπεξεργασίας καὶ εισηγήσεως παρὰ τοῦ προϊσταμένου τοῦ γραφείου ἀποτελεσματισμοῦ, ὁροθετήσεως καὶ τοπογραφίσεως καὶ συντάξεως μονίμων διαχειριστικῶν σχεδίων τῶν Δημοσίων δασῶν, καὶ ἐγκρίνονται ὑποχρεωτικῶς καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ὡς ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τούτου, δὲν τροποποιούνται δὲ εἰμὴ μετὰ παρέλευσιν πενταετίας ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς των καὶ μόνον διὰ λόγους ἀποχρῶντας, καθορισθησάμενους διὰ Διатάγματος. Ἐπίσης δύναται νὰ τροποποιηθῶσι καὶ ὅταν ἐκ τῆς προόδου τῆς ἐφαρμογῆς τούτων ἀποδειχθῇ ἐμπράκτως, βεβαιουμένου τοῦ τοιούτου καὶ δι' ἐκθέσεως Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῶν ἄνευ σοβαρᾶς βλάβης τοῦ δάσους, καθὼς καὶ ὅταν πιστοποιηθῇ καταφανῶς παραδρομὴ κατὰ τὴν ἐγκρίσιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 26.

Εἰς τὸ ἄρθρον 75 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

2. Οἱ πίνακες ὑλοτομίας ἰδιωτικῶν δασῶν υποβάλλονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐντὸς τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους, ἡ ἀπόφασις δὲ ἐγκρίσεως ἢ μὴ ἐκδίδεται καὶ κοινοποιεῖται ἐντὸς μηνός.

Ἄρθρον 27.

Αἱ παράγραφοι 6 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 81 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιούνται ὡς ἑξῆς:

6. Αἱ πρὸς διάθεσιν τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος καρπώσεως δημοπρασίαι, προκειμένου περὶ τῶν δασικῶν προϊόντων τῶν ἀναγραφόμενων ἐν τοῖς διαχειριστικοῖς σχεδίοις ἢ τοῖς πίναξιν ὑλοτομίας, ἄρχονται ἀπὸ τὸν Αὐγούστου ἐκάστου ἔτους καὶ λήγουσιν ἀνυπερθέτως τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους καὶ δύναται νὰ παραταθῶν τὸ πολὺ ἐπὶ ἓνα ἀκόμη μῆνα καὶ ἐπὶ καταβολῇ παραβάλλου 1000 δραχμῶν ἅμα τῇ υποβολῇ τῆς νέας αἰτήσεως προσφορᾶς.

Ἐφ' ὅσον αἱ δημοπρασίαι ἀπέβησαν ἄγονοι, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ διατάξῃ ὑποτεδήποτε τὴν ἐπανάληψιν, ἐὰν ὑποβληθῇ συμφέρουσα προσφορὰ.

7. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας, ἐπὶ αἰτήσεϊ τῶν μισθωτῶν, υποβαλλομένη ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, νὰ διαλύῃ ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς υποβολῆς τῆς αἰτήσεως μισθώσεις ἀπολήψεως δασικῶν προϊόντων δημοσίων δασῶν εἴτε ἑληξεν εἴτε μὴ ἔχρηνος τῆς ἰσχύος, αἵτινες συνωμολογήθησαν διὰ τὰ μετὰ τὸ

1924 ἔτη. Αἱ τυχὸν καταβληθεῖσαι δόσεις δὲν ἐπ' στρέφονται εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς.

Ἄρθρον 28.

Τὸ ἄρθρον 83 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Τὸ μίσθωμα προκειμένου περὶ τοῦ διατεθέντος διὰ δημοπρασίας ἐτησίου ἢ περιοδικῶν λήμματος τῶν ἀειφόρων καὶ περιοδικῶς ἐκμεταλλευομένων δασῶν, ὡς καὶ διὰ πάντα τὰ λοιπὰ δασικὰ προϊόντα τὰ μὴ διατεθέντα διὰ δημοπρασίας, καταβάλλεται κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν ἀποδείξεων.

2. Ἐφ' ὅσον δὲν ζητηθῇ παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν ἡ ἐκδοσις ἀποδείξεων καὶ ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς μισθώσεως καὶ τῆς τυχὸν χορηγηθείσης εἰς αὐτοὺς παρατάσεως, τὸ μίσθωμα βεβαιούται καὶ εἰσπράττεται διοικητικῶς ὁλόκληρον ἢ κατὰ τὴν λήξιν τῆς μισθώσεως ἢ κατὰ τὴν λήξιν τῆς χορηγηθείσης τελευταίας παρατάσεως τῆς προθεσμίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 29.

Αἱ παράγραφοι 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 85 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιούνται ὡς ἑξῆς:

3. Ομοίως ἄνευ δημοπρασίας δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἀπέληψις τῶν δασικῶν προϊόντων τῶν δυναμένων νὰ προσέλθωσιν ἐκ τῆς διανοίξεως πυρασφαλιστικῶν ζωνῶν ἐντὸς δημοσίων δασῶν, ὡς καὶ τῆς διανοίξεως ὁδῶν ἢ χώρων πρὸς ἴδρυσιν οἰωνδήποτε ἐγκαταστάσεων ἢ ἐνέργειαν μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν ἐντὸς ἐπίσης δημοσίων δασῶν.

Αἱ ὑλοτομίαι περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου τούτου ἐγκρίνονται μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν, ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος, ὅπερ εἶναι ἴσον πρὸς τὸν μέσον ὅρον τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν ἐξαμηνίαν ἀποτελεσμάτων τῶν δημοπρασιῶν τοῦ Διευρητοῦ, εἰς ὃ εὐρίσκεται τὸ δάσος τῆς ὑλοτομίας, ἢ ἐλλείψει τοιούτων τοῦ Νομοῦ ἢ καὶ τοιούτων μὴ ὑπαρχόντων τοῦ Κράτους ὁλοκληροῦ, ἰσχυουσὶν διὰ τοὺς ἐνεργούντας τοιαύτας ὑλοτομίας τῶν διὰ τοὺς ἐνοικιαστὰς τῶν δημοσίων δασῶν ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων καὶ δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

4. Εἰς τοὺς ἐνεργούντας ὑλοτομίας χρησίμου ξυλείας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, δύναται νὰ παραχωρηθῇ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους τῶν προηγούμενων παραγράφων τὸ δικαίωμα τῆς συλλογῆς τῶν υπολειμμάτων τῆς ὑλοτομίας ἢ καὶ τῆς κατεργασίας αὐτῶν εἰς ξυλάνθρακα ἢ καυσόξυλα.

Ἄρθρον 30.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 98 τοῦ νόμου 4173 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Τὸ Δημόσιον δύναται νὰ ἀναθέτῃ τὴν διαχείρισιν τοῦ εἰς αὐτὸ ἀνήκοντος μεριδίου, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἑλασσον τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὅλου δάσους, ἐὰν μὲν οἱ μετ' αὐτοῦ συνιδιοκτητῆται εἶναι τρεῖς ἢ ὀλιγώτεροι εἰς τινὰ τούτων καὶ ἰδίᾳ τὸν κεκτημένον τὸ μεγαλύτερον μερίδιον, ἐὰν δὲ οἱ συνιδιοκτητῆται εἶναι πλείονες τῶν τριῶν εἰς ἐπιτροπὴν, κατὰ τὰ Διατάγματα καθορισθησόμενα. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τὸ Δημόσιον λαμβάνει μίσθωμα, ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν, ὅπου κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ὑφίσταται δικαίωμα εἰσπράξεως τοιούτου μισθώματος».

Ἡ ἰσχὺς τῆς παραγράφου ταύτης ὡς τροποποιεῖται ἀνατρέχει μέχρι τῆς ἐποχῆς καὶ ἢ ἰσχύει τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 9 Νοεμβρίου 1925 «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς δασικῆς φορολογίας καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ δασικοῦ κώδικος».

Ἄρθρον 31.

Τὸ ἄρθρον 103 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Ἡ ἐκχέρσις δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἀπαγορεύεται ἀπολύτως, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ ἐκτάσεων καταλλήλων πρὸς ἀγροτικὴν ἐγκαταστάσιν προσφύγων.

2. Δημόσιαι δασικαὶ ἐκτάσεις, δυνάμεναι νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τοὺς πρόσφυγας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Ἰουλίου 1923 «περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως

προσφύγων» είναι αί καλυπτόμεναι υπό υδροφίλου ή υδροχαρούς βλαστήσεως, καθώς και αί κείμεναι επί εδάφους σχετικώς θαλασσιού, επιπέδου ή ελαφρώς κλίσεως και γονίμου προς μόνιμον γεωργικὴν καλλιέργειαν.

3. Περὶ τῆς καταλληλότητος διὰ γεωργικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν δασικῶν τούτων ἐκτάσεων ἀποφαινεται Ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένη ἐξ ἐνὸς δασολόγου καὶ ἐνὸς γεωπόνου, ἥτις υποβάλλει τὴν σχετικὴν ἐκθεσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, Διεύθυνσιν Δασῶν, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης καὶ κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου Δασῶν εἰς ὃ μετέχουσι καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Γεωργίας, ὡς καὶ ὁ ἀρμόδιος τμηματάρχης τοῦ Ἐποικισμοῦ, ἐπιτρέπεται ἡ παραχώρησις ὡς καὶ ἡ ἐκχέρωσις καὶ ἡ γεωργικὴ ἐκμετάλλευσις τῶν δασικῶν τούτων ἐκτάσεων, ἀτελῶς μὲν, ἀλλὰ κατόπιν ἐγκρίσεως, ἐφ' ὅσον τὰ ἐκ τῆς ἐκχέρωσεως δασικὰ προϊόντα διατίθενται δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας τῶν ἐκχερσούντων προσφύγων, κατόπιν δὲ ἐγκρίσεως καὶ ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος, ἐφ' ὅσον ταῦτα διατίθενται πρὸς ἐμπορίαν.

4. Προκειμένου περὶ ἐκχερσώσεως, δι' ἐγκατάστασιν προσφύγων, δασικῶν ἐκτάσεων ἐξ ἐπιταχθέντων ἢ ἀπαλλοτριωθέντων ἰδιωτικῶν ἢ μοναστηριακῶν δασῶν ἢ τοιούτων ἀνηκόντων εἰς ἀγαθοεργὰ ἰδρύματα ἢ νομικὰ πρόσωπα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 6 Ἰουλίου 1923 (περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων), περὶ τῆς γεωργικῆς καταλληλότητος τῶν ὑποίων ἀπεφάνθη ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Ἐπιτροπὴ, ἐπιτρέπεται αὕτη, κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου Δασῶν, ἀτελῶς μὲν, ἀλλὰ κατόπιν ἐγκρίσεως, ἐφ' ὅσον τὰ ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως δασικὰ προϊόντα διατίθενται πρὸς θεραπείαν ἀτομικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐκχερσούντων, ἐπὶ καταβολῇ δὲ φόρου, ἐφ' ὅσον ταῦτα διατίθενται πρὸς ἐμπορίαν.

5. Διὰ τὴν ἐκχέρωσιν τῶν ὡς ἄνω ἐκτάσεων δὲν ἀπαιτεῖται ἔγγραφος ἢ προφορικὴ συναινέσις τοῦ πρώην ἰδιοκτῆτου, ἀλλὰ μόνον ἔγγραφος πιστοποίησις τῆς Ἐποικιστικῆς Ὑπηρεσίας πρὸς τὸ ἀρμόδιον Δασαρχεῖον ἢ Δασονομεῖον περὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ ἐπιτάξεως τοῦ δάσους, εἰς ὃ πρόκειται νὰ γίνῃ ἐκχέρωσις.

6. Ἡ ἐκχέρωσις ἐπὶ δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων δύναται νὰ ἐπιτραπῇ καὶ εἰς γηγενεῖς μόνον εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις.

α') Ὅποτεν πρὸς δημιουργίαν βελτιώσεων εἰς πολλὰς ἰδιωκτησίας, εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἐπέκτασις τῶν καλλιεργουμένων γαιῶν εἰς βάρος τοῦ δάσους, ὅταν τοῦτο ἀποτελεῖται κυρίως ἀπὸ υδροχαρῆ βλάστησιν καὶ κεῖται ἐπὶ εδάφους σχετικῶς θαλασσιού καὶ οὐχὶ ἀπολύτως τοιούτου ἢ εἰς βάρος θαμνωδῶν ἐκτάσεων, δυναμένων μόνον κτηνοτροφικῶς νὰ ἐκμεταλλευθῶν.

β') Ὅταν τὸ ἔδαφος εἶναι ἀναμφισβήτητος συμφερότερον νὰ ἐκμεταλλευθῇ γεωργικῶς ἢ δασοκομικῶς, οὐχὶ δὲ καὶ δασικῶς.

7. Διὰ τὰ δασικὰ προϊόντα τὰ ἀπολαμβανόμενα ἐκ τῆς ἐκχέρωσεως καταβάλλεται μίσθωμα, ἐφ' ὅσον ταῦτα προορίζονται πρὸς ἐμπορίαν, ἄλλως ἢ ἀπόληψις τῶν εἶναι ἀτελής, ἀλλ' ἐνεργεῖται πάντως κατόπιν ἐγκρίσεως.

8. Καὶ διὰ τὴν ἐκχέρωσιν δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων τῆς περιπτώσεως 6 τοῦ παρόντος ἁρθρου ἀπαιτεῖται ὅπως καὶ διὰ τὰ ἰδιωτικά, ἐκθεσις ἀρμοδίου δασικοῦ ὑπαλλήλου, ἰδίως Δασάρχου ἢ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν, ἡ ἀκόμη καὶ Ἐπιτροπῆς ἐξ ἐνὸς Δασολόγου καὶ ἐνὸς Γεωπόνου, δι' ἧς νὰ βεβαιωθῇ ἡ καταλληλότης ἢ μὴ πρὸς μόνιμον γεωργικὴν καλλιέργειαν τοῦ πρὸς ἐκχέρωσιν δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως, ὡς καὶ τοῦ ἂν συντρέχον αἱ περιπτώσεις τῆς παραγράφου 6 ἐδάφ. α' καὶ β' τοῦ παρόντος ἁρθρου καὶ ὅτι ἄλλο στοιχεῖον ἠθέλει εἶναι ἀπαραίτητον, ὅποτε καὶ ἐπιτρέπεται ἡ ἐκχέρωσις κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν καὶ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἡ συνέχισις ὁμως τῆς ἐκχερσώσεως ἐπιτρέπεται μόνον ἐφ' ὅσον ἡ ἐκχωρηθεῖσα ἑκτασις ἐκαλλιεργήθη γεωργικῶς ἢ δασοκομικῶς.

9. Ἡ κατὰ τὴν περίπτωσιν 6 ἐδάφ. α' καὶ β' ἐκχέρωσις ἐνεργεῖται, ἀφοῦ ἡ πρὸς ἐκχέρωσιν ἑκτασις παραχωρηθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ μέρους VIII, ἄνευ δὲ δημοπρασίας εἰδικῶς διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδάφ. 2 καὶ 3.

10. Εἰς δάση πεύκης Χαλσιπίου μετὰ ὑπορροφῶν ἐξ ἀειθαλῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποφυγῆς ἢ τοῦλάχιστον ἐλαττώσεως τοῦ ἐκ τῶν πυρκαϊῶν κινδύνου ἐπιτρέπεται ἡ σπεραδική ἢ κατὰ ἀραιὰ διαστήματα ὑλοτομία τοῦ ἐντὸς τοῦ ἐδάφους εἰσπερχομένου τμήματος τοῦ κορμοῦ τοῦ αὐξηθέντος λόγω τῶν συνεχῶν ὑλοτομιῶν τοῦ ὑπεργείου βλαστοῦ (ἐκκορβεύωσις) ἐπὶ ἐπιπέδων ἢ μετρίως κλίσεως ἐδαφῶν.

Ἄρθρον 32.

Εἰς τὸ ἄρθρον 104 τοῦ νόμου 4173 προστίθεται καὶ δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

2. Ἐκτάσεις κοινοτικάς ἢ ἰδιωτικάς καλυπτόμεναι υπό πενήχρας δασικῆς βλαστήσεως καὶ εἶμεναι ἐντὸς τῆς καλλιεργουμένης ζώνης ἐκάστου χωρίου ἢ κοινότητος δύνανται, κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ κοινοτῶν καὶ μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου Δασάρχου περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς γεωργικῆς ἢ δασοκομικῆς καλλιεργείας αὐτῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς καλλιεργήσιμα. Ἐκ τῶν οὕτω πῶς χαρακτηριζομένων ἐκτάσεων ὡς καλλιεργήσιμων προερχόμενα δασικὰ προϊόντα εἶναι ἀτελῆ καὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τῶν περὶ δασῶν νόμων.

Ἄρθρον 33.

Τὸ ἄρθρον 107 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

1. Τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου καταβάλλεται εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ διακατόχων ἐν περιπτώσει ἐκμεταλλεύσεως τῶν δασῶν ὑπὸ τῶν ἰδίων, εἴτε ὑπὸ τῶν δυνάμει ἀδείας αὐτῶν ὑλοτομούντων.

2. Διὰ τὰ πρὸς ἐμπορίαν καὶ βάσει πινάκων ὑλοτομίας, ἐκθέσεων διαχειρίσεως καὶ μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων κλπ. ἐκμεταλλευσόμενα δάση, τὰ μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον ἢ μὴ κατεχόμενα ὑπ' αὐτοῦ (ἰδιωτικά, μοναστηριακά κλπ.) τὸ ἐπὶ τῆς ἀκαθάριστου προσόδου δικαίωμα τοῦ Δημοσίου καταβάλλεται εἴτε ἐφάπαξ, ἐφ' ὅσον τυχὼν αὕτη πραγματοποιεῖται ὁλόκληρος, εἴτε τμηματικῶς, ἐφ' ὅσον τυχὼν πραγματοποιεῖται ἐκάστοτε μόνον μέρος τῆς συνολικῆς ἀκαθάριστου προσόδου, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προταγομένου τῷ ἀρμοδίῳ Δασαρχεῖῳ ἢ Δασονομείῳ διπλοτύπου εἰσπράξεως ἐκδίδεται παρὰ τούτων ἀποδείξις καταβολῆς τοῦ δικαίωματος ἐκ διπλοτύπου ἡριθμημένου βιβλίου, ἥτις μετὰ τοῦ ἀντιγράφου τοῦ πρωτοκόλλου ἐγκαταστάσεως χρησιμεύει ὡς δικαιολογητικὸν τῆς διανεργουμένης ὑλοτομίας.

3. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καταβάλλεται τὸ δικαίωμα καὶ διὰ τὴν πραγματοποιομένην ἀκαθάρστον πρόσδοτον ἐκ δασικῶν προϊόντων, προερχομένων ἐκ τυχαίων γεγονότων, ἐκχερσούμενων ἐκτάσεων, κεκαυμένων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων.

4. Ἐφ' ἁπαξ καταβάλλεται τὸ δικαίωμα μόνον διὰ τὴν πραγματοποιομένην ἀκαθάρστον πρόσδοτον, τὴν προερχομένην ἐκ δασικῶν προϊόντων, προοριζομένων δι' ἰδίαν χρῆσιν τοῦ ὑλοτομούντος δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας, ἐκ τῆς ἀσβεστοῦ καὶ τῆς καυσίμου ὕλης τῆς χρησιμοποιουμένης πρὸς καὶ τὴν ἀσβεστοκμίνων, κεραμοποιεῖων κλπ. Ἐφάπαξ δὲ ἡ κατὰ δόσεις καταβάλλεται τὸ δικαίωμα ἐκ τῆς πραγματοποιομένης ἀκαθάρστου προσόδου ἐκ δασικῶν προϊόντων προοριζομένων δι' ἐπαγγελματικὰς ἀνάγκας, ἢ ἐκ βαλανιδίων καὶ χαρουπίων.

Ἄρθρον 34.

Αἱ παράγραφοι 3 καὶ 4 τοῦ ἁρθρου 109 τοῦ νόμου 4173 τροποποιουντάς ὡς ἐξῆς:

3. Δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, ἡ χρῆσις ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 121 παρὰγρ. 2 ἄνευ κατα-

βουλής μισθώματος ή δικαιώματος και άνευ έγκρίσεως τής δασικής αρχής συλλεγομένης καυσίμου ύλης εἰς εργοστάσια, ἀσβεστοκαμίνους, συστηματικά κεραμοποιεία, πλινθοποιεία, ὀλωνιστικά μηχανάκια καὶ ἀνρόπλοια διὰ τὴν θέρμανσιν τῶν ἀπολυθεζήτων, καθὼς καὶ ἡ πρὸς ἐμπορίαν συγκέντρωσις, εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, καὶ δὴ ὁσάκις εἰς τὰ δάση τῆς περιφερείας χωρίου τινὸς ἢ συνοικισμοῦ ὑπάρχουν πλεονάσματα καυσίμου ὕλης ὑπὲρ τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων, ἐφ' ὅσον ἡ καύσιμος ὕλη προέρχεται ἐκ δημοσίων ἢ ἀναμιξὲς ἐκ δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν δασῶν, ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος καθοριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐφ' ὅσον δὲ ἡ καύσιμος ὕλη προέρχεται ἐξ ἰδιωτικῶν ἢ διακατεχόμενων δασῶν, ἐπὶ καταβολῇ δικαιώματος ἐπὶ τῆς ἀναχρίστου ἐκ ταύτης προσόδου.

Ἐργοστάσια δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶν καὶ συνεπῶς δὲν ὑπάγονται εἰς καταβολὴν μισθώματος ἢ δικαιώματος καὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς ἐγκρίσιν δασικῆς ἀρχῆς κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς παρούσης παραγράφου τὰ ὑπαίθρια κεραμοποιεία καὶ πλινθοποιεία, τὰ ἀγγειοπλαστεία, ἐλαιοτριβεῖα, τυροκομεῖα, ἀρτοκλιβεῖα, ἀμβυκαεῖς, ἐγκαταστάσεις ἀποστάξεως φυτικῶν οὐσιῶν πρὸς παραγωγὴν αἰθερίων ἐλαίων, σισσαμειοτριβεῖα, στραγαλοποιεία, βυρσοδεφεῖα καὶ λοιπὰ ὁμοίως φύσεως ἐγκαταστάσεις.

4. Ἡ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξίς τοῦ δικαιώματος ἢ μισθώματος ἐπὶ τῆς καυσίμου ὕλης ἐνεργεῖται διὰ μὲν τὰς ἀσβεστοκαμίνους καὶ τὰ συστηματικά κεραμοποιεία καὶ πλινθοποιεία κατὰ ἐκκαμινεύσεις, δ.ἀ δὲ τὰ λοιπὰ εργοστάσια κατὰ μῆνα ἢ τριμηνίαν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μηνιαίας καταναλώσεως, καθοριζομένης ὑπὸ τοῦ Δασάρχου καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους.

Ἄρθρον 35.

Ἡ παράγραφος 7. τοῦ άρθρου 112 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

7. Ἡ ρητινοκαλλιέργεια ἐπιτρέπεται ἐπὶ τε τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν δασῶν ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου καὶ ἡ προπαρασκευαστικὴ ἐργασία τῆς ρητινοκαλλιέργειας ἀπὸ 15 Μαρτίου. Ἡ ρητινοσυλλογὴ ἀρχεται μετὰ τὴν ρητινοκαλλιέργειαν καὶ λήγει τὴν 10ην Νοεμβρίου.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὅπως ἡ ρητινοκαλλιέργεια καὶ ἡ ρητινοσυλλογὴ παρατείνωνται ἐπὶ ἕνα εἰσέτι μῆνα, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως οὐδεμίαν γίνῃ ὑπερβάσις τῶν διαστάσεων τῶν ἐντομῶν.

8. Εἰς δάση ἐκ πεύκης Χαλσιτίου, τὰ ὅποια λόγῳ σταθμολογικῶν συνθηκῶν ἢ τοῦ βάθους τοῦ ἐδάφους αἱ πεύκαι δὲν ἀναπτύσσονται ἐπαρκῶς εἰς μεγάλῃς διαμέτρου δένδρα ἐπιτρέπεται ἡ ρητινοκαλλιέργεια, ἐφ' ὅσον τὰ ἀποτελούντα τὰυτὰ δένδρα ἀπέκτησαν στηθαίαν περίμετρον ἐξήκοντα πέντε (65) ἐκατοστῶν τοῦ μέτρου.

Ἄρθρον 36.

Τὸ ἄρθρον 121 τοῦ νόμου 4173 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

1. Ἄνευ καταβολῆς μισθώματος ἢ δικαιώματος καὶ άνευ ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς, προτιμωμένων τῶν πρὸς τὸν πλησιέστερον συνοικισμὸν δασικῶν ἐκτάσεων, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν ἔχουσι προστατευτικὸν χαρακτήρα, ἀπολαμβάνεται ἡ καύσιμος ὕλη ἢ προοριζομένη δι' οἰκηλικὴν χρῆσιν τοῦ ὑλοτομοῦντος μεταφερομένη δι' οἰονδήποτε μέσον ἐντὸς τοῦ Δασάρχου.

2. Ὅμοιως ἀπολαμβάνεται ἡ καύσιμος ὕλη ἐφ' ὅσον μεταφέρεται δι' οἰονδήποτε μέσον ξηρὰς ἢ θαλάσσης μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν τριῶν φορτίων ἢ τριχοσίων ἐκάδων ἢ δὲ μῖς ἀμέλεις συμφομένης διὰ βῶων ἢ βουβάλων ἀνεξαρτήτως ποσοῦ καθ' ἐκάστην καὶ κατ' ἄτομον ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ Δασάρχου εἰς ὃ συνελήγη ἢ, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ συνορευόντος Δασάρχου καὶ πωλεῖται ὑπὸ τῶν ἰδίων συλλεγκτῶν δι' οἰονδήποτε χρῆσιν πλην τῶν καθοριζομένων εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ άρθρου 109, ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ὅμοιως ἀπολαμβάνεται δι' οἰονδήποτε σκοπὸν ἡ καύσιμος ὕλη ἐκ κτημάτων δένδρων ἢ ὀάμων καὶ ἐκτάσεων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 17.

Ἄρθρον 37.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ άρθρου 122 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

1. Ἐπιτρέπεται ἀτελῶς, ἀλλὰ τῇ ἐγκρίσει τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς, ἡ ὑλοτομία α') ἐνλείας ὑλοτομομένης ὑπὸ τῶν κατοίκων συνοικισμῶν κατωτέρων τῶν 3.500 ψυχῶν ἐκ δασῶν τῆς περιφερείας τοῦ συνοικισμοῦ ἢ παρακειμένων τοιούτων, μετ' ἐγγράφον συνάγεισιν τοῦ ἰδιοκτῆτου, ἐφ' ὅσον τὸ δάσος εἶναι ἰδιωτικόν, καὶ χρησιμοποιουμένης ἀποκλειστικῶς δι' ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν ἰδίων οἰκιῶν ἢ ἀποθηκῶν κειμένων ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου ἢ συνοικισμοῦ τῶν, ἐφ' ὅσον οἱ κάτοχοι εἶναι ἄποροι καὶ ἡ ἀπορία τῶν βεβαιούται διὰ πιστοποιητικῶν τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς, β') ἐνλείας χρησιμοποιουμένης ἀποκλειστικῶς πρὸς ἀνέγερσιν καὶ ἐπισκευὴν οἰκιῶν καὶ ἀποθηκῶν κατοίκων χωριῶν, οἵτινες ἐπαθον ἐκ πυρκαϊᾶς, σεισμοῦ, πλημμύρας, καθιζήσεως τοῦ ἐδάφους ἢ ἄλλου τυχαίου δυστυχήματος, γ') ἐνλείας προωρισμένης δι' ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν ἐκκλησιῶν, σχολείων, ἀναθησέρων ἰδρυμάτων καὶ ἐπισκευὴν κοινωφελῶν ἐν γένει ἔργων, ἐφ' ὅσον γίνονται δι' αὐτεπιστάσεως ἢ καὶ ἐργολαβίας, ὅταν ὁ ὅρος τῆς ἀτελείας περιλαμβάνεται εἰς τὴν συγγραφὴν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργολάβου, ὡς καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν θραυτῶν, πινάκων κλπ. εἰδῶν ἀναγκασιούτων διὰ τὴν λειτουργίαν σχολείων.

Ἄρθρον 38.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ άρθρου 124 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

1. Τὰ μεμονωμένα καὶ ἀραιῶς φύμενα δασικὰ δένδρα ἐντὸς γεωργικῶς καλλιεργουμένων ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων ἢ ἀγροτικῶν κτημάτων κειμένων ἐντὸς ἢ εἰς τὴν παρυφὴν δασῶν ὡς καὶ τὰ φύμενα ἐντὸς γεωργικῶς καλλιεργουμένων ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων ἢ ἀγροτικῶν κτημάτων τῶν ὁποίων ἡ ἐκτασις ὑπερβαίνει τὰ πεντήκοντα στρέμματα ὑλοτομοῦνται ἀτελῶς καὶ άνευ ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ θεραπείας τῶν ἀνγκῶν τοῦ ὑλοτομοῦντος ἰδιοκτῆτου. ἄλλως ἐπὶ καταβολῇ δικαιώματος ἐπὶ τῆς ἀναχρίστου προσόδου.

Ἄρθρον 39.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ άρθρου 127 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀτελής καὶ άνευ ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς ὑλοτομία πρὸς κατασκευὴν γεωργικῶν ἐργαλείων ἐν γένει (ἰδίᾳ ἀρότρων, διχαλῶν, στυλίων) ὑποθωμάτων ἀμπέλων, ἐνλείας πρὸς ἐπιφράξιν ποταμινοσταςίων, καὶ καταφυγίων τῶν ζῶων, κήπων, ἀμπέλων ἢ ἀγρῶν, θροναρίων καὶ ράβδων πρὸς ἀποξήρανσιν καπνῶ καὶ πασσάλων πρὸς διευθέτησιν τοῦ χειμάρρων διὰ τὴν προστασίαν γεωργικῶν κτημάτων, ἐφ' ὅσον χρησιμοποιῶνται διὰ τὰς ἰδίας τῶν ὑλοτομοῦντων ἀνάγκας.

2. Ὅμοιως ἐπιτρέπεται ἀτελῶς, ἀλλὰ ὑποδείξει τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ὑποχρεομένης ἐντὸς πενθημέρου ἀπὸ τῆς αἰτήσεως νὰ ὑποδείξῃ ὑλοτομίαν ὀσέλων κατὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα.

Ἄρθρον 40.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ άρθρου 128 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

1. Οἱ κάτοικοι χωριῶν ἢ συνοικισμῶν κάτω τῶν 10.000 κατοίκων δικαιούται, ἐφ' ὅσον τὸ δάσος εἶναι ὑλοτομήσιμον καὶ ὑπάρχει ἐγκατεστημένη πύλη ὑλοτομίας ἢ ἐγκριτικὴ διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου περὶ ὑλοτομίας, νὰ ὑλοτομῶσιν ἢ κατασκευάζωσιν άνευ δημοπρασίας οἰκονομήσιμον ἐνλείαν ἢ ἀσβεστον διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν τῶν ἰδίων αὐτῶν οἰκιῶν καὶ ἀποθηκῶν, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου ἢ συνοικισμοῦ τῶν καὶ

μένων, ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἡμίσεως τοῦ διὰ τοῦ πίνακος διατιμήσεως καθωρισμένου μισθώματος.

Ἄρθρον 41.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 133 τοῦ αὐτοῦ νόμου καταργεῖται.

Ἄρθρον 42.

Εἰς τὸ ἄρθρον 136 τοῦ νόμου 4173 προστίθεται ἡ παράγραφος 4 ἔχουσα οὕτω :

4. Δὲν ἀπαιτεῖται ἄδεια τοῦ διαχειριζομένου τὰ δάση Αἰνίου Ροδίου Κεφαλληνίας ἀδελφάτου, προκημένου περὶ ἀπολήψεως προϊόντων ἐκ τῶν δασῶν τούτων, ἐνεργουμένης ἐκ τῶν περιόχων πληθυσμῶν, καθ' ἀπάσας τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς καὶ ἐκ τῶν δημοσίων δασῶν ὁ δασικὸς κώδικς ἐπιτρέπει ἀτελεῖς ὑλοτομίας.

Ἄρθρον 43.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 139 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Διὰ τὴν πρόσληψιν ἐργατῶν καὶ τὴν καταβολὴν τῶν δαπανῶν ἐν γένει τῆς προσημάνσεως τῶν εἰς δημόσια δάση ἐγκυριζομένων μεγάλων ὑλοτομιῶν ἐπιτρέπεται προκαταβολὴ ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ ἐπ' ὀνόματι τῶν οἰκείων Δασαρχῶν, καταβαλλομένη ἐκ τοῦ Ταμείου Δασῶν.

Τὴν δαπάνην ταύτην ὑποχρεῖται νὰ καταβάλῃ ὁ ἀναδειχθεὶς ἐνοικιαστής τῆς ὑλοτομίας ὅμα τῇ ἐγκαταστάσει του εἰς τὸ δάσος καὶ εἰσπράττεται αὕτη ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Δασῶν. Ἐν ἀρνήσει τοῦ ἐνοικιαστοῦ νὰ καταβάλῃ τὰ ἐξόδα τῆς προσημάνσεως βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται ταῦτα διοικητικῶς καὶ ἄνευ δικαστικῆς μεσολαβήσεως κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων. Διὰ τὰ ἰδιωτικά, κατεχόμενα ἢ ἀμφισβητούμενα δάση τὴν δαπάνην τῆς προσημάνσεως καταβάλλει ὁ δικαιόχος ἢ ὁ ἐνοικιαστής τοῦ δάσους.

Ἄρθρον 44.

Τὸ ἄρθρον 145 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1. Τὰ κεφάλαια καὶ αἱ εἰσπράξεις τοῦ Ταμείου Δασῶν κατατίθενται ἐντόκως ἐπὶ τρεχούμενῳ λογαριασμῷ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ καὶ ἐπενδύονται μέχρι τῶν τριῶν τρίτων τοῦ ὅλου ποσοῦ δι' ὁμολογίων ἐθνικῶν δανείων.

Εἰς τὰ πλησιέστερα κατὰ τύπους ὑποκαταστήματα τοῦ ἰδρυματος αὐτοῦ καὶ ὡς πρὸς τὰς Ἀθήνας τὸ Κεντρικὸν ὀφείλουν οἱ Διευθυντικῶν ταμείων νὰ καταθέτωσιν εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς τὰ κατὰ τὴν διαρρέσαντα μῆνα πραγματοποιηθέντα ὑπὸ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ταμείων ἐσοδα ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Δασῶν καὶ ἀντίγραφον τοῦ γραμματίου καταθέσεως ν' ἀποστέλλωσιν ἀμελητέῃ εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Δασῶν.

2. Ταμίαι βραδύοντες ὑπὲρ τὸν μῆνα τὴν κατάθεσιν τῶν εἰσπράξεων τούτων πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Δασῶν ὀρισθεῖσαν Τράπεζαν τιμωροῦνται πειθαρχικῶς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις διὰ προστίμου μέχρι 1000 δραχμῶν, ἐπισυλλασσμένης βαρυτέρας ποινῆς διὰ βαρυτέραν παράβασιν ἢ ὑποτροπὴν. Εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν πραγματοποιούντων ἐσοδα τοῦ Ταμείου Δασῶν Δημοσίων Ταμείων χορηγοῦνται ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4173 «περὶ κωρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1929 Ν. Δ. περὶ δατικῶν κώδικων» ποσοστὰ μέχρι 3 ο)ο ἐπὶ τῶν πραγματοποιηθεισῶν ὑπ' αὐτῶν εἰσπράξεων ἐκκαθαριζομένων ὑπὸ τοῦ Λογιστηρίου τοῦ Ταμείου Δασῶν, ἀποδιδόμενα εἰς αὐτοὺς διὰ τακτικῶν ἐπιτάγματος τοῦ Ταμείου τούτου. Ἐκ τῶν ποσοστῶν τούτων τὰ μὲν δύο τρίτα κατανέμονται εἰς τοὺς συμπράξαντας ταμιακοὺς ὑπαλλήλους ἀναλόγως τῶν τακτικῶν ἀποδοχῶν των, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐν τρίτῳ εἰς τοὺς εἰσπράκτορας κατ' ἰσομοίραν.

Ἄρθρον 44α.

Εἰς τὸ ἄρθρον 146 τοῦ νόμου 4173 καὶ εἰς τὴν παράγρ. 1 προστίθεται ἡ ἐπ' ἐπὶ περιπτώσεις ἔχουσα οὕτω : ἡ) Δι' ὁδοποιτικὰ ἐξόδα πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων ἐφ'

ὅσον δὲν ἐπαρκοῦσιν αἱ ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους ἀναγραφόμεναι πιστώσεις ἢ δὲν ἀνεγράφησαν τοιαῦται, τῆς διατάξεως ταύτης ἐχούσης καὶ ἀναδρομικὴν ἰσχύον διὰ τὰ μὴ καταβληθέντα ποσὰ τῆς χρήσεως 1929—1930.

Ἄρθρον 45.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 147 τοῦ Δατικῶν Κώδικος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου οικονομικοῦ ἔτους τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Δασῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προβλέψεων τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας συντάσσει προϋπολογισμὸν τῆς ἀπαιτηθησομένης κατὰ τὸ ἀκολουθοῦν οικονομικὸν ἔτος δαπάνης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Αἱ πληρωμαὶ ἐνεργοῦνται ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς ἢ τοῦ ἰδρυματος τοῦ καθορισθέντος ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Δασῶν δυνάμει ἐπιταγμάτων εἴτε προπληρωμῆς ἐκδιδόμενων κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις εἴτε καὶ ἀπ' εὐθείας πρὸς τοὺς δικαιούχους.

Οὐδεμίαν δαπάνην πληρωμῆς γίνεται ἄνευ ἐπιτάγματος τοῦ Ταμείου Δασῶν ὑπογεγραμμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Λογιστοῦ, ἂν μὴ ἡ δαπάνη αὕτη προβλέπεται ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ταμείου ἢ ἔχει ἐγκριθῇ δι' ἰδιαίτερας πράξεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

2. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως ἐκάστου οικονομικοῦ ἔτους καὶ ἀπὸ τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1930—31 τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Δασῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρὸς αὐτῷ στοιχείων συντάσσει τὸν ἀπολογισμὸν ἐν μετὰ τῶν πρὸς αὐτῷ στελεχῶν ἐπιταγμάτων καὶ ἀποδείξεων τῶν παρὰ τῇ ἑθνικῇ Τραπεζῇ γενομένων καταθέσεων ὑποβάλλει εἰς τὸ ἑλεγκτικὸν Συνέδριον πρὸς ἐκδίκασιν.

Ἄρθρον 46.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 156 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

3. Διὰ τὴν εἰδικὴν ἐποπτείαν τῶν ἐνεργουμένων καθ' ὅσον τὸ Κράτος ἀναδασώσεων τοποθετεῖται παρὰ τῇ Διευθύνσει Δασῶν εἰς Ἐπιθεωρητῆς δασῶν ἐξερχόμενος ἐκ τοῦ σώματος καὶ δυνάμενος νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν δύναμιν τῆς τοπικῆς δασικῆς ὑπηρεσίας μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Ὁ ἐν λόγῳ θεωρεῖται κεντρικὸς ὑπάλληλος.

Ἡ φύλαξις τῶν δατωτέων ἐκτάσεων ἐνεργεῖται ὑπὸ φυλάκων διοριζομένων καὶ ἀπολυομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας προτάσει τοῦ οἰκείου Δασάρχου, ὃν ἡ ἀντιμισθία καταβάλλεται ἐκ τοῦ Ταμείου Δασῶν.

Οἱ φύλακες οὗτοι λαμβάνουν τὸν ὄρκον τοῦ δημοσίου ὑπηρετίου καὶ διαβαθμίζονται πρὸς ὅρισμὸν τῆς ἀντιμισθίας των κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 20 ἐδάφ. β' τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 27 Ἀπριλίου 1925 «περὶ ἀποδοχῶν καὶ συντάξεων», ἀλλὰ δὲν θεωροῦνται δημόσιοι ὑπάλληλοι, δὲν δικαιούνται συντάξεως οὐδὲ ἐνεργοῦνται κρατήσεις ἐκ τῆς ἀντιμισθίας των, ὑποκειμένης μόνον εἰς τὸν νόμον περὶ χαρτοσήμου.

Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν καὶ περὶ τῶν μονίμων ἐργατῶν τῶν δημοσίων δασικῶν φυτωρίων.

Ἄρθρον 47.

Τὸ ἄρθρον 164 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1. Δαπάνη τοῦ Ταμείου Δασῶν δύναται προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, νὰ κατασκευάζονται ἐντὸς δημοσίων δασῶν ἢ ἀναδασωτέων ἐκτάσεων κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἐκτελέσεως τῶν δημοσίων ἔργων περίπτερα καὶ ἐξοχικὰ κέντρα, ὃν τὰ μισθώματα περιέρχονται εἰς τὸ Ταμεῖον Δασῶν. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα παρέχεται καὶ εἰς τὰς τοπικὰς δασικὰς ἐπιτροπὰς.

2. Ἐπίσης ἐντὸς τῶν δημοσίων δασυλλίων καὶ ἀναδασωτέων ἐκτάσεων δύναται δαπάνη τοῦ Ταμείου Δασῶν, ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ὁρῶν, νὰ ἐκτελῶνται ἔργα ὁδοποιίας καὶ ἐξωραχισμοῦ.

3. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας δύναται νὰ προβαίνει δι' αὐτεπιστασίας εἰς τὴν ὑλοτομίαν δένδρων Χριστουγέννων ἢ ἄλλων δασικῶν προϊόντων ὧν παρίσταται ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη πρὸς τοῦτο, τῆς σχετικῆς δαπάνης καταβαλλομένης παρὰ τοῦ Ταμείου Δασῶν.

Ὁ δασάρχης, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῦ ἐνεργηθῇ, σονται αἱ τοιαῦται ὑλοτομίαι, δύναται νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς δι' αὐτεπιστασίας ἐκδιδομένου ἐπ' ὀνόματί του χρηματικῆς ἐντάλλματος ἐπὶ ἀποδοσεὶ λογαριασμοῦ παρὰ τοῦ Ταμείου Δασῶν.

Τὰ τοιαῦτα δένδρα τῶν Χριστουγέννων ἢ ἄλλα δασικὰ προϊόντα διατίθενται παρὰ τῆς οἰκείας δασικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου τῆς καταναλώσεως συμφώνως πρὸς τὸ ἰσχύον τίμημα ἐν τῇ διατιμῇσι δασικῶν προϊόντων καὶ κατόπιν δημαπρασίας ἐφόσον ἤθελε διαταχθῇ τοιαύτη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἀνωτέρω δασικῶν προϊόντων χρηματικὸν ποσόν, ἀφαιρουμένων τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου, ἄτινα εἰσάγονται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, περιέρχεται εἰς τὸ Ταμεῖον Δασῶν.

4. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται κατὰ τὸ ἔτος 1929 ὑλοτομία δένδρων Χριστουγέννων παρὰ τῆς Διευθύνσεως τῆς Δασοκομικῆς Σχολῆς Βυτίνης, τὸ δὲ προϊόν τῆς πωλήσεως μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου διατέθῃ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τῆς Σχολῆς κυροῦται διὰ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 48.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 176 τοῦ νόμου 4173 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

3. Ἐπὶ καέντων δασῶν δύναται ν' ἀπαγορευθῇ οἰσθήποτε ἀτελὲς ὑλοτομία. Ἐπίσης δύναται ν' ἀπαγορευθῇ πρὸς ἐμπορίαν δασικὴ ἐκμετάλλευσις καέντων δημοσίων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων διὰ χρόνον καθοριζόμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασῶν.

Ἀπαγόρευσις βοσκῆς ἢ ξυλεύσεως.

Ἄρθρον 49.

Τὸ ἄρθρον 118 τροποποιεῖται ὡς κάτωθι:

1. Ἀπαγορεύεται ἐντὸς κεκαυμένων δασῶν καὶ προστατευτικῶν δασικῶν ἐκτάσεων ἡ βοσκὴ τῶν προβάτων καὶ μεγάλων ζώων ἐπὶ πενταετίαν καὶ ἡ τῶν αἰγῶν ἐπὶ δεκαπενταετίαν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πυρκαϊᾶς, ἀρχέτως ἂν κατωρθώθῃ ἡ εἰς ἄσος ἀποκατάστασις αὐτοῦ ἢ οὐ.

2. Ἡ ἀπαγόρευσις δύναται νὰ ἀρθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει μετὰ δικαιολογημένην πρότασιν τοῦ δασάρχου ἢ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν καὶ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ὅταν πρόκειται ἰδίως περὶ καυστῶν προστατευτικῶν δασικῶν ἐκτάσεων. Προκαίμενον περὶ καέντων δασῶν, ἡ ἀπαγόρευσις δύναται μὲν νὰ τροποποιηθῇ ὡς πρὸς τὸν χρόνον τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς βοσκῆς τῶν προβάτων καὶ μεγάλων ζώων, ἢ νὰ περιορισθῇ ὡς πρὸς τὰ ὅρια, οὐδέποτε ὅμως καὶ ν' ἀρθῇ τελείως.

3. Ἡ ἀπαγορευτικὴ διάταξις βοσκῆς ἢ ξυλεύσεως, ἐκδιδομένη ὑπὸ τοῦ δασάρχου ἢ δασονόμου, κατόπιν αὐτοπροσώπου αὐτοψίας τῆς καίσεως ἐκτάσεως καὶ ἐκτιμήσεως τῆς προξενήσεως εἰς ταύτην ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ζημίας, περιλαμβάνει ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ καὶ ἀκριβεῖα τὰ ὅρια καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς ἀπαγορευτέας ἐκτάσεως, τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπαγορεύσεως τῆς ξυλεύσεως, εἰς ἃς περιπτώσεις ἀπαγορεύεται αὕτη, ὡς καὶ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπαγορεύσεως τῆς βοσκῆς κατ' εἶδος ζώου.

4. Ἡ ἀπαγορευτικὴ διάταξις ὑπόκειται εἰς κύρωσιν τοῦ Συμβουλίου Δασῶν ἐπὶ τῇ προσηγῇ παντὸς ἐνδιαφερομένου μόνον κατόπιν ἐκθέσεως Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν.

Ἄρθρον 50.

Τὸ ἄρθρον 181 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

1. Πρὸς καθορισμὸν τῶν πρὸς διάθεσιν κατὰ τὸ προηγούμενον

ἀρθρον δασικῶν ἐκτάσεων συνιστᾶται ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας τριμελὲς Ἐπιτροπὴ, ἀπαρτιζομένη παρ' ἐνὸς ἐπιθεωρητοῦ δασῶν ἢ δασάρχου, ἡ ἐλλείψει τοιούτου δασονόμου, ἐνὸς γεωπόνου, τοῦ ἀρμόδιου οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ Εἰρηνοδίκου καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἐνὸς μηχανικοῦ ἢ γεωμέτρου ἢ καὶ ἄλλων δικαστικῶν ἢ διοικητικῶν ὑπαλλήλων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὀριζομένων.

Ἐφόσον λόγῳ τῆς φύσεως τῆς ὑπὸ κρίσιν δασικῆς ἐκτάσεως ἡ ἐλλείψει γεωπόνου δὲν παρίσταται ἀπαραίτητως ἀνάγκη τῆς παρουσίας του, οὗτος ἀντικαθίσταται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δι' ὑπαλλήλου ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, κατόπιν αὐτοψίας τῆς ὑπὸ παραχώρησιν ἐκτάσεως, γνωμοδοτεῖ διὰ πρωτοκόλλου, ὑπογραφομένου ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς, ἂν συντρέχῃ λόγος πρὸς διάθεσιν τῶν δασικῶν ἐκτάσεων καὶ πληροῦνται πρὸς τοῦτο οἱ ὅροι τοῦ προηγούμενου ἄρθρου 180 συνάμα δὲ καθορίζει τὴν ἔκτασιν καὶ τὰ ἀκριβεῖ ὅρια τῆς ἐκτάσεως, τὸ μέχρι τοῦδε καθὼς καὶ τὸ μέλλον πιθανὸν εἰσόδημα αὐτῆς, τὸ ἐλάχιστον ὅριον τῆς τιμῆς, εἰς ἣν δέον αὕτη νὰ ἐκποιηθῇ, καθὼς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτησίων δόσεων, αἵτινες δέον νὰ καταβληθῶσι πρὸς ἀποπληρωμὴν τῆς ἀξίας τῆς ἐκτάσεως καὶ αἵτινες δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὰς 10.

Εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ἀναγράφεται προσέτι καὶ λεπτομερὲς περιγραφὴ τῆς πρὸς διάθεσιν ἐκτάσεως καὶ ἐκτιμήσεως τῆς ποιότητος τοῦ ἔδαφους τῆς, ἐπισυνάπτεται δὲ εἰ δυνατόν, καὶ λεπτομερὲς ἡ καὶ πρόβλεπον διάγραμμα ταύτης.

Ἄρθρον 51.

Τὸ ἄρθρον 183 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

Ἡ πρὸς παραχώρησιν κατὰ νόμον ἐνέργεια διατάσσεται ἢ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τῆς δασικῆς διοικήσεως τῇ προτάσει τῶν οἰκείων ἀρχῶν, εἴτε κατόπιν αἰτήσεως τῶν προτιθεμένων νὰ γίνωσι κύριοι τοιούτων ἐκτάσεων. Ὁ αἰτήσας ἐκποιῇ δασικῆς ἐκτάσεως ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ ἅμα τῇ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ὑποβολῇ τῆς πρὸς τοῦτο αἰτήσεως τοῦ γραμμίου παρακαταθήκης εἰς Δημόσιον Ταμεῖον δρχυμῶν 100 μὲν ἐὰν ἡ ὑπὸ παραχώρησιν ἔκτασις δὲν ὑπερβαίῃ τὰ 3 στρέμματα, δρχυμῶν δὲ 200 ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐπιστρέφεται πρὸς τὸν καταθέτην διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἂν γενομένης συνεπίστῃ τῆς αἰτήσεως τοῦ δημοπρασίας δὲν κατεκυρώθῃ αὕτη ἐπ' ὀνόματί του. Ἀλλῶς συμφέρεται πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς ἐκποιουμένης ἐκτάσεως, ἡ ἀποδίδεται αὐτῷ τὸ τυγὸν πλεονάζον μέρος, ἂν τὸ ποσὸν τοῦ ἀντιτίμου εἶναι μικρότερον. Ἄν ὅμως ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἀπεφάνθῃ κατὰ τῆς ἐκποιήσεως ἢ γενομένης δημοπρασίας ὁ καταθέτης δὲν προσήλθεν ὅπως πλειοδοτήσῃ, τὸ κατατεθέν ποσὸν εἰσάγεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ὡς δημόσιον ἔσοδον.

Ἄρθρον 52.

Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 184 τοῦ αὐτοῦ νόμου καταργεῖται.

Ἄρθρον 53.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 185 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

Ὁ ἀναδειχθεὶς κατὰ τὴν δημοπρασίαν πλειοδότης ἅμα τῇ πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσει τῆς ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας, ὁρίζει ἐντὸς δέκα ἡμερῶν νὰ καταβάλῃ τὴν πρώτην δόσιν τοῦ ἀντιτίμου καὶ νὰ ὑπογράψῃ ἐπὶ τοῦ ἀπαιτουμένου ἐστίμου χάρτου ὁμολογίαν διὰ τὰς ὑπολοίπους δόσεις. Προσέτι ἐντὸς μηνὸς ὁ ἀντιτίμου τίθενται ὑπὸ ἐργατῶν ἐπιμελεία τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἢ δὲ εἰσπραχῆς τῆς δαπάνης ἐκ μέρους τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ παραχώρησις ἐνεργεῖται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις. Ἄν ὅμως ὁ πλειοδότης ἔχῃ κατεθέσει τὸ κατὰ τὸ παρὸν μέρος παράβολον,

τότε τούτο συμφέρειται πρὸς ἀνάλογον ἀριθμὸν ἐτησίων δόσεων τοῦ ἀντιτίμου, ὑπεγράφονται δὲ παρὰ τοῦ πλειοδότης ἐμολογίαι διὰ τὰς ὑπολοίπους δόσεις, αἵτινες καταβάλλονται κατὰ τὰ ὑπολοιπα ἔτη. Ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως ὁ ἀγοραστὴς ἐγκαθίσταται ἐν τῇ παραχωρηθείσῃ ἐκτάσει δυνάμει προσωρινοῦ τίτλου ἐκδιδομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 54.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 186 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

2. Τὸ δικαίωμα τῆς ιδιοκτησίας παραμένει εἰς τὸ Δημόσιον μέχρις ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους τοῦ ἀγοραστοῦ, ὅποτε οὗτος καθίσταται κύριος δι' ὀριστικοῦ τίτλου, ἐκδιδομένου παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ. Ὁ ὀριστικὸς τίτλος εἶναι ἐπιδεκτικὸς μεταγραφῆς εἰς τὰ οἰκεία βιβλία μεταγραφῶν.

Ἄρθρον 55.

Τὸ ἄρθρον 189 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1. Αἱ ἐκτάσεις, ἐφ' ὧν ὑπάρχουσι περιορισμένα δικαιώματα καρπώσεως, οἷον ρητινοσυλλογῆς, βοσκῆς, συλλογῆς καρπῶν καὶ ξυλεύσεως κλπ. παραχωροῦνται κατὰ πλήρη κυριότητα ἄνευ δημοπρασίας εἰς τοὺς ἀποκτώντας τὰ τοιαῦτα δικαιώματα, ἐφ' ὅσον συντρέχουν καὶ αἱ λοιπαὶ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος μέρους, τοῦ τιμήματος τῆς παραχωρήσεως ἐλαττωμένου ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τῶν περιορισμένων τούτων δικαιωμάτων καρπώσεως καὶ καθοριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, κατόπιν γνωματεύσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 181 Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν.

Ὁμοίως ἄνευ δημοπρασίας δύνανται νὰ παραχωρηθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐκτάσεις μέχρι 5 στρεμμάτων εἰς τοὺς ιδιοκτῆτας τῶν συνεχόμενων πρὸς αὐτὰς ἀγροτικῶν ἀκινήτων. Ἐπίσης δύνανται νὰ παραχωρηθῶσιν ἄνευ δημοπρασίας δασικαὶ ἐκτάσεις πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκημύων ἢ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν γεωργικῶν τῶν ιδιοκτησιῶν. Ἢ βεβαίωσις τῆς ἀκημύουνης ἢ ἀνεπαρκείας τῆς ιδιοκτησίας ὡς καὶ ἡ διανομὴ τῶν παραχωρουμένων ἐκτάσεων δύνανται νὰ γίνῃ διὰ τῆς γεωργικῆς ὑπηρεσίας. Μετὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω διανομὴν ἐκδίδεται τὸ προσωρινὸν ἢ ὀριστικὸν παραχωρητήριον ἐπὶ καταβολῇ ἐφάπαξ ἢ κατὰ δόσεις τοῦ ὀρισθέντος ἀντιτίμου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κεφαλαίου τούτου.

Τὸ ὀριστικὸν παραχωρητήριον μεταγράφεται εἰς τὰ οἰκεία βιβλία μεταγραφῶν.

Ἄρθρον 56.

Τὸ ἄρθρον 190 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Κατόπιν προτάσεως τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος μέρους ἐπιτροπῆς, τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν καὶ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δύνανται νὰ καταργηθῶσι δίκαια ὑφιστάμενα μεταξὺ Δημοσίου καὶ τρίτων δι' ἐκτάσεις περὶ ὧν τὸ παρὸν κεφάλαιον καὶ νὰ ἀναγνωρισθῶσιν οὗτοι κύριοι τῶν ἐκτάσεων τούτων, ἐφ' ὅσον δέχονται νὰ καταβάλωσι τὰ 30 ο)ο τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος μέρους ὀριζομένου ἀντιτίμου, πρὸς δὲ τὰς γενομένας δικαστικὰς δαπάνας, ὧν τὸ ποσοὺν προσδιορίζει ὁ νομικὸς σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρον 57.

Εἰς τὸ ἄρθρον 192 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθενται 3 καὶ 4 παράγραφοι ὡς ἑξῆς :

Ἄρθρον 49.

Τὸ ἄρθρον 192 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

3. Τὸ Δημόσιον δύνανται δι' αὐτεπιστάσεως νὰ προῶν εἰς τὴν ἐξημέρωσιν ἀγρίων ὀπωροφόρων δένδρων φυομένων ἐντὸς δημοσίων ἐκτάσεων. Ἡ ἐργασία τῆς ἐξημερώσεως ἐνεργεῖται ἐπιμελείᾳ τῆς γεωργικῆς ὑπηρεσίας εἰς ἣν τοιαῦτα ἐκτάσεις παραχωροῦνται ἀφ' οὗ καθορισθῶν ἀπὸ κοινού ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων γεωργικῶν καὶ δασικῶν ἀρχῶν καὶ εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ὁποίας ἀποκλειστικῶς ὑπάγονται ἀπὸ τῆς παραδόσεως, δυνάμενης ταύτης νὰ διαθήσῃ καὶ τὰ ἀποληφθόμενα ἐκ τῆς ἀπομονώσεως καὶ τοῦ καθαρισμοῦ τῶν ἀγρίων ὀπωροφόρων δένδρων δασικὰ προϊόντα.

4. Ἡ ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐκ τῆς ἀπομονώσεως καὶ τοῦ καθαρισμοῦ ἀγρίων ὀπωροφόρων δένδρων φυομένων ἐντὸς κοινοτικῶν ἐκτάσεων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξημερώσεως αὐτῶν, ἐφόσον ἡ τοιαύτη ἐργασία ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διὰ τῆς Γεωργικῆς ὑπηρεσίας, ἐπιτρέπεται ἄνευ προηγουμένης καταβολῆς τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου τὸ δικαίωμα τούτο, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, θὰ καταβάλληται ἀφ' οὗ τὰ προϊόντα ἀποληφθῶσι καὶ καταμετρηθῶσι.

Ἄρθρον 58.

Τὸ ἄρθρον 194 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Διὰ τὰ δασικὰ προϊόντα, τὰ προκύπτουσα ἐκ τῆς ἐργασίας τῆς ἐξημερώσεως τῶν ἀγρίων δένδρων, καταβάλλονται πάντα τὰ ὡς ἐπὶ δάσους ιδιωτικοῦ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου, δυνάμενα νὰ ἐλαττωθῶσιν εἰς τὸ ἥμισυ ἢ καὶ τὸ τέταρτον τοῦ κανονικοῦ δικαιώματος, ὅπου διὰ λόγους οἰκονομικοῦς τυχὸν ἦθελαι προσκόπεται ἡ ἐξημέρωσις.

Ἄρθρον 59.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 200 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1. Ἡ διαχείρισις τῆς θήρας, ἡ προστασία, ἐποπτεία καὶ ἀστυνομία αὐτῆς ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ καθέλου ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ εἰδικώτερον τῆς Διευθύνσεως Δασῶν καὶ τοῦ παρ' αὐτῇ ἀνεξαρτήτου Γραφείου Θήρας, οὗτινος προϊστάμενος τοποθετεῖται ἐπιθεωρητὴς δασῶν, θεωρούμενος ὑπάλληλος κεντρικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 60.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 212 τοῦ νόμου 4173 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1. Ὁ αἰτῶν ἄδειαν θήρας ὑποχρεοῦται νὰ ἐπισυνάψῃ ἐν τῇ αἰτήσει του πιστοποιητικὸν τοῦ Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν ὅτι δὲν συντρέχουσιν οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐνυποδίζοντες τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας λόγοι.

2) Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῆς παρὰ 3 τοῦ ἄρθρου 206 εἶναι ὅτι διὰ τοὺς κεκτημένους κατὰ τὸ τελευταῖον διαρρεῦσαν κυνηγετικὸν ἔτος κανονικὴν ἄδειαν θήρας δὲν ἐκδίδεται εἰδικὴ ἄδεια διὰ τε τὰ ἐνυδρὰ καὶ τὰς τρυγίνας.

Ἄρθρον 61.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 215 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ἡ ἀνακοπὴ συζητεῖται κατὰ προτίμησιν διὰ πράξεως τοῦ εἰρηνοδίκου ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της. ἐπιτρεπομένης τῆς ἀποδείξεως αὐτῆς καὶ διὰ μαρτύρων. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδίκου ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐν

της δεκαπενθήμερου από της κοινοποίησώς της ενώπιον του προέδρου των πρωτοδικών καιά την επί άποφάσει δαδωκομένη.

Η άνακοπή δέν άναστέλλει την έκτέλεσιν του διοικητικού πρωτοκόλλου. Άναστολή της έκτελέσεως ή προσωρινή άρσις αυτής άχρις έκδόσεως όριστικής άποφάσεως χορηγείται μόνον επί τη αίτήσει του καθ' ου το πρωτόκολλον παρ' του προέδρου των Πρωτοδικών, κλητευομένου τρεις ήμέρας πρότερον του λατάρχου, ή του διορισθέντος πληρεξουσίου του Δημόσιου. Η κατά την διαδικασίαν ταύτην άποφάσις δέν κωλύει την άσκησιν των δικαίων του ιδιώτου ή του Δημόσιου κατά την τακτικήν διαδικασίαν.

"Άρθρον 62.

Το άρθρον 223 του αὐτοῦ νόμου τροποποιείται ως εξής :

«Όσάκις έν περιπτώσει δασικής παραβάσεως γυνώνται βήσμοι άμφιβολίας περί του έπιβαλλομένου της ποινικής δίωξεως του ύπαιτίου, είτε λόγω του τυπικού της παραβάσεως, είτε δι' έλλειψιν δόλου εκ μέρους αὐτοῦ, είτε δι' άδυναμία συμμορφώσεώς του προς τον νόμον δι' λόγους ανεξαρτήτους της θελήσεώς του, ό άρμόδιος δασικός υπάλληλος, ό βεβαιών την δασικήν παραβάσιν, και εάν συνέταξε μήνυσιν, δέν υποβάλλει ταύτην εις τον οικείον δημόσιον κατήγορον ή τον εισαγγελέα, άλλ' έπιβάλλει συντηρητικήν κατασχέσιν επί του τυχόν παρανόμως όποληφθέντος προϊόντος και δι' της προϊσταμένης τω άρχής άναφέρεται εις τον Ύπουργόν ό όποιος άποφαινεται μετά σύμφωνον γνώμοδότησιν του Συμβουλίου των Δασών, εάν θέον νά λάβη χώραν ποινική δίωξις, του ύπαιτίου ή νά εξακολουθήσῃ ή δι' της συντάξεως της μηνύσεως άρξαμένη τυχόν τοιαύτη ή εάν θέον, καταργουμένης ή άναστολλομένης πάσης ποινικής δίωξεως του ύπαιτίου, ν' άποδοθώσιν εις αὐτόν και τά τυχόν συντηρητικώς κατασχθέντα δασικά προϊόντα. Εις την τελευταίαν περίπτωση δύναται νά όρισθῃ ότι ή άπόδοσις των προϊόντων θα γίνη άφού ό ύπαίτιος καταβάλῃ μέρος του τριπλοῦ του αντίστοιχου δικαιώματος ή μισθώματος του Δημόσιου, αναλόγως του είδους και του βαθμοῦ της παραβάσεως».

"Άρθρον 63.

Το άρθρον 224 του νόμου 4173 τροποποιείται ως εξής :

Οι παραβάται των περί άπαιγορεύσεως βουκής άστυνομικών διατάξεων και εκείνοι, κατ' έντολήν των όποίων ενεργούσιν αὐται, τιμωροῦνται, εάν οὔθεμία έπῆλθε ζημία ή ή προξενηθεΐσα τοιαύτη δέν υπερβαίνει τάς 2000 δραχμάς, με πρόστιμον μέχρι 2.000 δραχμών ή με κράτησιν δέκα ήμερών μέχρι δύο μηνών ή με άμφοτέρως τά εσποινάς ταύτας δι' ζημίας μεγαλύτερας των 2000 δραχμών έχουσιν έφαρμογήν κι περί πλημμελημάτων και κακουργημάτων διατάξεις του Ποινικού Νόμου.

"Άρθρον 64.

Αί έν τῷ νόμῳ 4173 περί δασικού κώδικος λέξεις «άπόδοσις κατάβολής δικαιώματος ή μισθώματος» και «αδελτίον καταμετρήσεως» αντικαθίστανται δι' των λέξεων «άδεια ύλοτομίας» και «πρωτόκολλον εξέλέξεως».

"Άρθρον 65.

Εις το άρθρον 159 του νόμου 4173 προστίθεται παράγραφος έχουσα οὕτω :

Η άπόφάσις περί άναδασώσεως και ή έντεῦθεν άπαλλοτριώσις άναπαύεται ως και πάσα περί άπαλλοτριώσεως άπόφάσις έφ' όσον δέν καθορίσθῃ ή πληρωτέα άποζημίωσις δι' όριστικής και τελεσδίκου άποφάσεως του δικαστηρίου.

"Άρθρον 66.

Εις το άρθρον 137 του νόμου 4173 προστίθεται και 4η παράγραφος, έχουσα οὕτω :

4. Αί ειρημέναι πιστοποιήσεις ισχύουν δι' χρόνον όριζόμενον υπό του εκδίδοντος αὐτάς δασικού υπαλλήλου, όστις προς τοῦτο λαμβάνει ύπ' όψει τά μέσα και τάς συνθήκας της μεταφορᾶς, μη δυνάμενος όμως πάντως νά όρίσῃ προθεσίαν ισχύος μεγαλύτεραν του ενός μηνός. Εάν όπωσδήποτε παραλείψῃ νά όρίσῃ προθεσίαν, αί πιστοποιήσεις ισχύουν δι' ένα μήνα από της έκδόσεώς των. Μη ενεργηθείσης της μεταφορᾶς έμπροθέσμως αί πιστοποιήσεις δύνανται νά χρησιμοποιηθώσιν έντός νέας προθεσμίας, όριζομένης υπό του εκδίδοντος ταύτας υπαλλήλου κατά τά άνωτέρω και άφού πεισθῇ ότι όπωσδήποτε δέν έγένητο χρῆσις αὐτών.

"Άρθρον 67.

Εις το άρθρον 104 του νόμου 4173 προστίθεται και 5 παράγραφος έχουσα οὕτω :

5. Δι' Διατάγματος, εκδιδόμενου προτάσει των Ύπουργών Οικονομικών και Γεωργίας, ή τιμή της ρητίνης δύναται νά όρίζεται κατ' έτος μη έφαρμοζομένων των διατάξεων της δευτέρως παραγράφου δι' το προϊόν τοῦτο.

"Άρθρον 68.

Δι' Διατάγματος δύνανται νά κωδικοποιηθώσιν αί διατάξεις του παρόντος νόμου και του νόμου 4173.

Ο παρών νόμος, ψηφισθείς υπό της Βουλής και της Γερουσίας και παρ' Ημῶν σήμεραν εκδοθείς, δημοσιευθήτω δι' της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τῇ 10 Μαΐου 1930.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οι Ύπουργοι

Επί των Οικονομικών
Γ. Μαρής

Επί της Γεωργίας
Κ. Σπυρίδης

Επί της Συγκοινωνίας
Β. Καραπαναγιώτης

Επί της Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

Εθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῇ 12 Μαΐου 1930.

Ο Ύπουργός της Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Νοεμβρίου 1927 Π. Διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 294 τῆς 26ης Νοεμβρίου 1927 φύλλον τοῦ Α' τεύχους τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1928 ὡς καὶ ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Ἡ τιμὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως πωλουμένης τμηματικῶς, ὁρίσθη εἰς δραχ. δύο (2) δι' ἕκαστον φύλλον, ἡ δὲ ἑτησία συνδρομὴ αὐτῆς λογιζομένη ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους ὁρίσθη ὡς ἑξῆς:

Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα

Δραχ. τριακοσίας (300) διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

καὶ δραχ. ἑξακοσίας (600) διὰ τὸ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Διὰ τὰ τρία τεύχη Α' Β' καὶ Γ'

Δραχ. διακοσίας (200) διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

καὶ Δραχ. τετρακοσίας διὰ τὸ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Διὰ τὸ Παράρτημα μόνον

Δραχ. ἑκατὸν πεντήκοντα (150) διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

καὶ Δραχ. (300) τριακοσίας διὰ τὸ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

καταβαλλομένου τοῦ ἀντιτίμου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐπὶ τῇ ἐκδόσει γραμματίου παραλαβῆς ἢ διπλοτύπου εἰσπράξεως καὶ προσαγομένου ἢ ἀποστελλομένου πρὸ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ συνδρομητοῦ εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

“ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΝΩΝΥΜΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ,”

Ἡ ἑτησία συνδρομὴ εἰς τὸ «Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν» ὁρίσθη εἰς δρ. διακοσίας (200) διὰ τὸ Ἐσωτερικόν καὶ δραχ. τετρακοσίας (400) διὰ τὸ Ἐξωτερικόν, ἑκάστου δὲ φύλλου τούτου εἰς δραχ. τρεῖς (3).

Ἡ δημοσίευσίς εἰς τὸ «Παράρτημα» τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῶν διαφόρων δικαστικῶν πράξεων καὶ Καταστατικῶν Σωματείων καὶ εἰς τὸ «Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν», τῶν Καταστατικῶν Ἐταιρειῶν, Τραπεζῶν κλπ. ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Τῶν δικαστικῶν πράξεων εἰς δραχ. δύο καὶ 50/οο (2,50/οο) κατὰ στίχον, ἡ δὲ τῶν δημοσιευμένων ἐπὶ πληρωμῇ Καταστατικῶν Ἐταιρειῶν, Τραπεζῶν, Σωματείων κ. λ. π. εἰς δραχμὰς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα (180) κατὰ στήλην ἢ κλάσμα ταύτης.

Διὰ Διατάγματος τῆς 15ης Αὐγούστου 1927 ἡ τιμὴ τῶν εἰς τὸ «Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν» δημοσιευομένων, ὁρίζεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1928 ὡς ἑξῆς:

Δι' ἑκάστην δημοσίευσιν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων ἐν γένει εἰς δραχ. διακοσίας (200), καὶ τῶν ἰσολογισμῶν εἰς δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας (1500).

Διὰ Διατάγματος ἀπὸ 10 Μαρτίου 1928 ὁρίζεται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1928 ἡ τιμὴ τῶν εἰς τὸ «Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν» δημοσιευομένων συνοπτικῶν καταστάσεων εἰς δραχμὰς ἑπτακοσίας πεντήκοντα (750) δι' ἑκάστην δημοσίευσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰουλίου 1928.

Ὁ Διευθύνων
Οἰκονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς
Κ. ΣΤΕΡΓΙΑΚΗΣ

Σημ. Παρακαλοῦνται οἱ λαμβάνοντες τὰ τεύχη τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως διαφυλάττωσι ταῦτα, καθὼς ἐκδίδονται εἰς ὁρισμένον ἀριθμὸν φύλλων. Μετὰ πάροδον πολλοῦ χρόνου ἀποβαίνει δυσχερὴς ἡ ἐκ νέου ἀποστολὴ τοιούτων. Ὅμοίως νὰ παρακολουθῶσι ταῦτα διότι τινὰ τούτων πολλάκις λόγῳ ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης συνεκτυποῦνται μετ' ἄλλων, ἅλλα δὲ προθυστερῶς ἐκδίδονται καὶ ἀποστέλλονται.

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου